

86.

Trestní zákon
ze dne 12. července 1950.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

OBEČNÁ ČÁST.

HLAVA PRVÁ.
ÚČEL TRESTNÍHO ZÁKONA.

§ 1.

Trestní zákon chrání lidově demokratickou republiku, její socialistickou výstavbu, zájmy pracujícího lidu a jednotlivce a vychovává k dodržování pravidel socialistického soužití. Prostředky k dosažení tohoto účelu jsou pohrůžka tresty, ukládání a výkon trestů a ochranná opatření.

HLAVA DRUHÁ.
ZÁKLADY TRESTNÍ ODPOVĚDNOSTI.

§ 2.

Trestný čin.

Trestným činem je jen takové pro společnost nebezpečné jednání, jehož výsledek uvedený v zákoně pachatel zavinil.

Zavinění.

§ 3.

- (1) Výsledek uvedený v zákoně je zaviněn úmyslně, jestliže pachatel
 - a) chtěl jej způsobit, nebo
 - b) věděl, že jej může způsobit, a pro případ, že jej způsobí, byl s tím srozuměn.
- (2) Výsledek uvedený v zákoně je zaviněn z nedbalosti, jestliže pachatel
 - a) věděl, že jej může způsobit, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že jej nezpůsobí, nebo

- b) nevěděl, že jej může způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět mohl.

§ 4.

- (1) Nestanoví-li zákon výslovně, že zavinění z nedbalosti je trestné, vyžaduje se k trestnosti úmyslné zavinění.
- (2) K okolnostem, které podmiňují použití vyšší trestní sazby, se však přihlédne,
 - a) jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné,
 - b) jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět mohl, vyjímaje případy, že zákon vyžaduje i zde, aby o ní pachatel věděl.

§ 5.

Pokus.

- (1) Jednání pro společnost nebezpečné, jehož se pachatel dopustil v úmyslu způsobit výsledek uvedený v zákoně, je pokusem trestného činu, jestliže tento výsledek nenastane.
- (2) Pokus je trestný jako trestný čin sám, avšak při výměře trestu se přihlédne k okolnostem a důvodům, pro něž k výsledku uvedenému v zákoně nedošlo, a k tomu, jak se jednání k tomuto výsledku přiblížilo.
- (3) Pokus není trestný, upustil-li pachatel dobrovolně od způsobení výsledku uvedeného v zákoně.

§ 6.

Spolupachatelství.

Za výsledek uvedený v zákoně, který byl úmyslně způsoben společným jednáním, odpovídá každý ze spolupachatelů, jako by jej způsobil sám.

§ 7.

Návod a pomoc.

- (1) Kdo v někom úmyslně vzbudí rozhodnutí spáchat trestný čin, bude potrestán podle trestní sazby stanovené na trestný čin, k němuž naváděl.
- (2) Kdo někomu úmyslně poskytne pomoc k spáchání trestného činu, bude potrestán podle trestní sazby stanovené na trestný čin, při němž pomáhal. Pomocí je zejména poskytování prostředků, odstraňování překážek, rada, utvrzování v předsevzetí nebo slib přispět po trestném činu.
- (3) Trestnost návodce a pomocníka není závislá na trestnosti přímého pachatele.
- (4) Ustanovení o pokusu se použije též na pokus návodu a pomoci.
- (5) Návodce a pomocník nejsou trestní, zabrání-li dobrovolně tomu, aby se ten, kdo byl naváděn nebo komu bylo pomáháno, dopustil trestného činu.

§ 8.

Nutná obrana.

Jednání jinak trestné, jímž někdo odvrací útok na lidově demokratickou republiku, její socialistickou výstavbu, zájmy pracujícího lidu nebo na jednotlivce, není trestným činem, jestliže

- a) útok přímo hrozil nebo trval a
- b) obrana byla útoku přiměřená.

§ 9.

Krajní nouze.

- (1) Jednání jinak trestné, jímž někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící lidově demokratické republice, její socialistické výstavbě, zájmům pracujícího lidu nebo jednotlivci, není trestným činem, jestliže
 - a) způsobená škoda je menší než ta, která hrozila, a
 - b) nebezpečí nebylo možno odvrátit jinak.
- (2) Nejde o krajní nouzi podle odstavce 1, jestliže ten, komu nebezpečí hrozilo, byl povinen je snášet.

§ 10.

Věk.

Kdo v době činu nedovršil patnáctý rok, není trestně odpovědný.

§ 11.

Nepříčetnost.

Kdo pro duševní poruchu nemohl v době činu rozpoznat, že jeho jednání je pro společnost nebezpečné, nebo ovládat své jednání, není za takový čin trestně odpovědný.

HLAVA TŘETÍ.

PŮSOBNOST TRESTNÍCH ZÁKONŮ.

§ 12.

- (1) Trestnost činu se posuzuje podle zákona platného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.
- (2) O ochranných opatřeních se rozhodne vždy podle zákona platného v době rozhodování o nich.

§ 13.

- (1) Podle československého zákona se posuzuje trestnost činu, který byl spáchán na území Československé republiky.
- (2) Trestný čin se považuje za spáchaný na území Československé republiky,
 - a) dopustí-li se tu pachatel jednání směřujícího k výsledku uvedenému v zákoně, i když tento výsledek nastal nebo měl nastat zcela nebo zčásti v cizině, nebo

- b) nastane-li nebo má-li tu nastat alespoň zčásti výsledek uvedený v zákoně, i když se jednání k němu směřujícího pachatel dopustil v cizině.

§ 14.

- (1) Podle československého zákona se posuzuje trestnost i takového činu, který v cizině spáchá československý občan nebo obyvatel Československé republiky bez státní příslušnosti.
- (2) Podle československého zákona se posuzuje trestnost velezrady (§ 78), podvracení republiky (§ 79a), teroru (§ 80a), záškodnictví (§ 84), sabotáže (§ 85), vyzvědačství (§§ 86 a 87), věrolomnosti podle § 93, válečného škůdnictví podle § 99, ohrožení hospodářského a služebního tajemství podle § 112, padělání a pozměňování platidel (§ 139), udávání padělaných a pozměněných platidel (§ 140), zlehčení mincí a udávání zlehčených mincí (§ 141), výroby a držení padělatelského náčiní (§ 142), násilí na veřejném činiteli (§ 177), ohrožení provozu obecně prospěšných zařízení podle § 194 odst. 1 písm. b), nedovolené výroby a držení omamných prostředků a jedů podle § 197, zbavení osobní svobody (§ 230), zavlčení do ciziny (§ 231) a obchodu se ženami (§ 243) a kuplířství (§ 243a) i tehdy, spáchá-li je v cizině cizí státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti, která není obyvatelem Československé republiky. Totéž platí i o trestnosti spolčení (§ 166), jestliže směřuje k těmto trestným činům.

§ 15.

- (1) Podle československého zákona se posuzuje trestnost jiného činu, než který je uveden v § 14 odst. 2, spáchaného v cizině cizím státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti, která není obyvatelem Československé republiky, jen tehdy,
- a) je-li čin trestný i podle zákona platného na území, kde byl spáchán, a
- b) jestliže pachatel byl postižen na území Československé republiky a nebyl vydán k trestnímu stíhání cizímu státu.
- (2) Je-li zákon státu, na jehož území byl trestný čin spáchán, mírnější než zákon československý, nelze pachateli uložit trest přísnější, než jaký stanoví onen zákon.

§ 16.

Československý občan nemůže být vydán cizímu státu k trestnímu stíhání ani k výkonu trestu.

HLAVA ČTVRTÁ. TRESTY.

Oddíl první. Společná ustanovení o trestech.

§ 17.

Účel trestu.

- (1) Účelem trestu je:

- a) zneškodnit nepřátele pracujícího lidu,
 - b) zabránit pachateli v dalším páchání trestných činů a vychovávat ho k tomu, aby dodržoval pravidla socialistického soužití,
 - c) působit výchovně na ostatní členy společnosti.
- (2) Výkonem trestu nesmí být ponížena lidská důstojnost.

§ 17a

Upuštění od potrestání

Soud může upustit od potrestání, jestliže jde o trestný čin menšího významu a pachatel jinak vede řádný život pracujícího člověka; upustí-li soud od potrestání, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

§ 18.

Druhy trestů.

- (1) Hlavními tresty jsou:
- a) trest smrti,
 - b) odnětí svobody,
 - c) nápravné opatření.
- (2) Vedlejšími tresty jsou:
- b) ztráta čestných práv občanských,
 - c) vyloučení z vojska,
 - d) ztráta vojenské hodnosti,
 - e) propadnutí jmění,
 - f) trest peněžitý,
 - g) zákaz činnosti,
 - h) vyhoštění,
 - ch) zákaz pobytu,
 - i) uveřejnění rozsudku,
 - j) propadnutí věci.
- (3) Vedlejší trest lze uložit jen spolu s trestem hlavním.

§ 19.

Výměra trestu.

- (1) Při výměře trestu přihlédne soud k stupni nebezpečnosti činu pro společnost, zejména s hlediska způsobu provedení trestného činu, jeho následků, míry zavinění, osoby pachatele, možnosti jeho nápravy a okolností přitěžujících i polehčujících.
- (2) K okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, nelze při vyměřování trestu přihlížet jako k okolnosti přitěžující nebo polehčující.

§ 20.

Přítěžující okolnosti.

Přítěžující okolností je zejména to, že pachatel

- a) projevil trestným činem nepřátelství k lidově demokratickému řádu,
- b) ohrozil trestným činem politické, vojenské nebo hospodářské zájmy republiky,
- c) dopustil se trestného činu surovým způsobem, zákeřně, se zvláštní lstí, ze ziskuchtivosti nebo z jiných nízkých pohnutek,
- d) porušil trestným činem zvláštní povinnost, zejména povinnost vyplývající z jeho odpovědného postavení,
- e) byl již pro trestný čin stejného druhu odsouzen,
- f) dopustil se různých trestných činů,
- g) trestný čin opakoval nebo v něm pokračoval po delší dobu,
- h) svedl k trestnému činu jiného, zejména mladistvého,
- ch) způsobil trestným činem větší škodu, nebo
- i) dopustil se trestného činu využívaje něčí bezbrannosti, závislosti nebo služební podřízenosti.

§ 21.

Polehčující okolnosti.

Polehčující okolností je zejména to, že pachatel

- a) dopustil se trestného činu ve stavu, zmenšené přičetnosti, pokud si jej nepřivodil sám, zejména požitím alkoholického nápoje,
- b) dopustil se trestného činu v silném rozrušení,
- c) dopustil se trestného činu ve věku blízkém věku mladistvých,
- d) dopustil se trestného činu pod tlakem závislosti nebo služební podřízenosti,
- e) dopustil se trestného činu vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám neza-
vinil,
- f) vedl před trestným činem řádný život pracujícího člověka,
- g) přičinil se po trestném činu o odstranění jeho škodlivých následků, nebo
- h) přiznal se k trestnému činu, pokud se takové přiznání netýká jen skutečností méně významných.

§ 22.

Úhrnný a dodatkový trest.

- (1) Odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, vyměří úhrnný trest podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na čin z nich nejpřísněji trestný. Jsou-li dolní hranice trestních sazeb odnětí svobody různé, je dolní hranicí úhrnného trestu nejvyšší z nich. Jsou-li horní hranice trestních sazeb dočasného odnětí svobody stejné, zvyšuje se horní hranice o čtvrtinu. Ustanovení o vedlejších trestech, o vyloučení podmíněného odsouzení a o vyloučení snížení trestu se užije i tehdy, platí-li jen o některém ze souzených trestných činů.
- (2) Odsuzuje-li soud pachatele za trestný čin, kterého se dopustil dříve, než byl v první stolici vyhlášen odsuzující rozsudek o jiném jeho trestném činu, uloží trest dodatkový, jímž doplní trest dříve ulo-

žený tak, jako by šlo o trest úhrnný podle odstavce 1. Další trest však soud neuloží, má-li za to, že trest dříve uložený je dostatečný; i v tomto případě rozhodne znovu o podmíněném odsouzení (§ 26).

- (3) Jestliže předchozím rozsudkem bylo uloženo nápravné opatření a soud ukládající dodatkový trest neuloží další nápravné opatření, zruší původně uložené nápravné opatření a stanoví přiměřený trest za oba trestné činy jako trest úhrnný podle odstavce 1.
- (4) Ustanovení o dodatkovém trestu se neužije, jestliže se, pokud jde o předchozí odsouzení, na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen.

§ 23.

Započtení vazby a trestu.

- (1) Doba, kterou pachatel pro týž skutek strávil ve vazbě nebo v trestu uloženém soudem nebo jiným orgánem, se započítává do trestu odnětí svobody nebo do nápravného opatření; jeden den vazby nebo trestu odnětí svobody se počítá za dva dny nápravného opatření.
- (2) Doba uvedená v odstavci 1 se započítává i do náhradního trestu za trest peněžitý.

Podmíněné odsouzení.

§ 24.

- (1) Soud podmíněně odloží výkon trestu odnětí svobody nepřevyšujícího dvě léta, má-li vzhledem k předchozímu životu pachatele a k okolnostem případu důvodně za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho výkonu.
- (2) Odloží-li soud podmíněně výkon trestu odnětí svobody, neodkládá se tím výkon trestů vedlejších; soud však může vyslovit, že se podmíněně odkládají také trest peněžitý, zákaz činnosti, vyhoštění a zákaz pobytu nebo i jen některý z těchto vedlejších trestů.

§ 25.

- (1) Při podmíněném odsouzení stanoví soud zkušební dobu na jeden rok až tři léta; odloží-li však výkon trestu odnětí svobody převyšujícího jeden rok, stanoví zkušební dobu na dvě až pět let. Zkušební doba počíná právní mocí rozsudku.
- (2) Podmíněně odsouzenému může soud uložit přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka; má mu též zpravidla uložit, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.
- (3) Doba, po kterou podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám, se započítává do zkušební doby nově stanovené při podmíněném odsouzení pro týž skutek nebo do zkušební doby stanovené podle § 26.

§ 26.

Ukládá-li soud podmíněně odsouzenému dodatkový trest, rozhodne o podmíněném odsouzení znovu.

§ 27.

- (1) Jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, že se trest vykoná. Vysloví-li soud, že se podmíněně odsouzený osvědčil, rozhodne zároveň, zda se vykoná zbytek neodpykaného trestu zákazu činnosti a zákazu pobytu; náhradní trest odnětí svobody za nedobytný trest peněžitý se v tomto případě nevykoná.
- (2) Jestliže do jednoho roku po tom, co soud pravomocně vyslovil, že se podmíněně odsouzený osvědčil, vyjde najevo, že se měl trest vykonat, rozhodne soud dodatečně, že se trest vykoná.

§ 28.

- (1) Nerozhodne-li soud ani dodatečně, že se trest vykoná, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.
- (2) Stejně se hledí na pachatele, jako by nebyl odsouzen, nerozhodne-li soud bez jeho viny do dvou let od uplynutí zkušební doby o tom, zda se osvědčil.

Oddíl druhý. Ukládání a výkon jednotlivých trestů.

Trest smrti.

§ 29.

- (1) Trest smrti se vykoná oběšením; v době zvýšeného ohrožení vlasti může být vykonán zastřelením.
- (2) Těhotné ženě nelze uložit trest smrti.

Odnětí svobody.

§ 30.

Snížení trestu.

- (1) Soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, jen odůvodňují-li to poměry pachatele nebo stupeň nebezpečnosti činu pro společnost.
- (2) Při snížení trestu odnětí svobody podle odstavce 1 nelze uložit trest
 - a) pod deset let, má-li být podle zákona uložen trest odnětí svobody na pětadvacet let,
 - b) pod pět let, činí-li dolní hranice trestní sazby nejméně patnáct let,
 - c) pod tři léta, činí-li dolní hranice trestní sazby nejméně deset let,
 - d) pod jeden rok, činí-li dolní hranice trestní sazby nejméně pět let.

§ 31.

Trvání trestu.

- (1) Trest dočasného odnětí svobody nesmí ani po zvýšení podle tohoto zákona činit více než pětadvacet let.
- (2) Trest odnětí svobody uložený pachateli za trestný čin, kterého se dopustil předtím, než byl na něm vykonán jiný trest odnětí svobody, nesmí spolu s tímto trestem, a byl-li takový trest již částečně vykonán, spolu s jeho zbytkem, činit více než pětadvacet let.

§ 32.

Výkon trestu.

- (1) Trest odnětí svobody se vykonává v trestních ústavech, soudních věznicích nebo v pracovních útvarech, a jde-li o vojenskou osobu v činné službě, též ve vojenských kárných útvarech. Užitečná práce má vězni umožnit, aby se po propuštění začlenil do řad pracujících.
- (2) Jestliže se pachatel dopustil trestného činu po dovršení osmnáctého roku a uložený trest odnětí svobody nebo jeho převážnou část lze vykonat do jeho dvacátého roku, může soud vyslovit, že se trest vykoná jako u mladistvého (§ 62). Toto ustanovení se nevztahuje na vojenskou osobu v činné službě.

Podmíněné propuštění.

§ 33.

Po odpykání poloviny uloženého trestu odnětí svobody nebo úhrnné doby postupně uložených takových trestů a při odnětí svobody na pětadvacet let po odpykání patnácti let může být vězeň podmíněně propuštěn, prokázal-li za výkonu trestu svou práci a svým chováním polepšení opravňující k naději, že povede řádný život pracujícího člověka.

§ 34.

- (1) Při podmíněném propuštění se stanoví zkušební doba na dvě až deset let. Tato doba počíná podmíněným propuštěním vězně.
- (2) Podmíněně propuštěnému lze uložit přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka; může se mu též uložit, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

§ 35.

- (1) Jestliže podmíněně propuštěný vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám, hledí se na něho, jako by trest odpykal dnem, kdy byl podmíněně propuštěn; jinak se rozhodne, že se zbytek trestu vykoná.
- (2) Stejně se hledí na podmíněně propuštěného, jako by trest odpykal dnem, kdy byl podmíněně propuštěn, nerozhodne-li se bez jeho viny do dvou let od uplynutí zkušební doby, že se zbytek trestu vykoná.

- (3) Opětne podmíněné propuštění z téhož trestu je možné po odpykání poloviny zbytku trestu a při odnětí svobody na pětadvacet let po odpykání dalších patnácti let.

Nápravné opatření.

§ 37.

- (1) Místo trestu odnětí svobody, který by nepřevyšoval šest měsíců, uloží soud pachateli nápravné opatření na jeden měsíc až jeden rok, má-li za to, že k dosažení účelu trestu postačí tento trest.
- (2) Nápravné opatření nelze uložit
- a) vojáku v činné službě,
 - b) příslušníku vojensky organizovaného nebo jiného sboru, jehož příslušníci podléhají podle zvláštních zákonů ustanovením o trestných činech vojenských, v činné službě,
 - c) válečnému zajatci, nebo
 - d) jsou-li tu jiné okolnosti, které brání výkonu tohoto trestu.

§ 38.

Nápravné opatření se vykonává na svobodě. Záleží v tom, že pachatel je povinen po dobu trestu vykonávat práci mu určenou za sníženou odměnu za práci a bez některých výhod vyplývajících z pracovního poměru (§ 39).

§ 39.

- (1) Je-li pachatel v pracovním poměru, zejména vykonával-li práci převážně tělesnou, nenařídí soud změnu jeho zaměstnání. Z důležitých důvodů může však soud na dobu trestu nařídít změnu pachatelova zaměstnání, zejména v tom směru, aby vykonával práci méně odpovědnou nebo v jiném pracovišti; v tomto případě soud zároveň stanoví zásady pro určení druhu, způsobu a místa pachatelova zaměstnání.
- (2) Z odměny náležející odsouzenému za práci propadá jedna čtvrtina státu; soud však může tuto částku snížit až na jednu desetinu odměny.
- (3) Doba výkonu nápravného opatření se nezapočítává do doby trvání pracovního poměru, pokud jeho délka má význam pro vznik nebo rozsah nároků z pracovního poměru. Nároky pachatele z národního pojištění zůstávají nedotčeny.

§ 40.

- (1) Do výkonu nápravného opatření se nezapočítává doba, po kterou pachatel práci mu určenou z jakéhokoli důvodu nevykonává.
- (2) Jestliže pachatel práci mu určenou nenastoupí ve stanovené lhůtě nebo ji nevykonává řádně, přemění soud nápravné opatření v trest odnětí svobody. Za dva dny nevykonaného nápravného opatření uloží soud jeden den odnětí svobody.

§ 41.

Bylo-li nápravné opatření vykonáno, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen; doba výkonu nápravného opatření se však započítá do doby trvání pracovního poměru (§ 39 odst. 3) teprve po uplynutí jednoho roku od výkonu trestu.

Ztráta čestných práv občanských.

§ 43.

Soud vysloví ztrátu čestných práv občanských, odsuzuje-li pachatele k trestu smrti. Vzhledem k závažnosti činu a zavržitelnosti pohnutek může soud ztrátu čestných práv občanských vyslovit též, odsuzuje-li pachatele za úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody převyšujícímu dvě léta.

§ 44.

- (1) Ztráta čestných práv občanských záleží v tom, že odsouzený ztrácí
 - a) právo volební,
 - b) právo zastávat funkci soudce a soudce z lidu,
 - c) vědecké a umělecké hodnosti,
 - d) československá vyznamenání a čestná uznání, právo nosit cizozemská vyznamenání a právo užívat cizozemských čestných titulů.
- (2) Soud může vyslovit ztrátu všech práv uvedených v odstavci 1 nebo jen některého z nich.
- (3) Ztráta práv uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) trvá po dobu, pokud nebyl trest odnětí svobody odpykán nebo prominut anebo jeho výkon promlčen; soud však může stanovit, že tato ztráta trvá ještě po odpykání trestu odnětí svobody, a to až po dobu pěti let. Ztráta práv uvedených v písm. c) a d) je vždy trvalá.

Vyloučení z vojska.

§ 45.

Soud vysloví vyloučení z vojska, odsuzuje-li vojenskou osobu k trestu smrti, k trestu odnětí svobody na pětadvacet let nebo k trestu dočasného odnětí svobody nejméně na dvacet let.

Ztráta vojenské hodnosti.

§ 46.

- (1) Soud vysloví ztrátu vojenské hodnosti, ukládá-li trest vyloučení z vojska.
- (2) Vzhledem k závažnosti činu a zavržitelnosti pohnutek může soud vyslovit ztrátu vojenské hodnosti, odsuzuje-li pachatele za úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody převyšujícímu dvě léta.

- (3) Vojenský soud a vojenské kolegium nejvyššího soudu mohou vyslovit ztrátu vojenské hodnosti též, jestliže to vzhledem k spáchanému trestnému činu vyžadují zájmy služby.
- (4) Ztrátou vojenské hodnosti je odsouzenému snížena jeho hodnost ve vojsku na hodnost vojína a odňata jeho hodnost ve sboru, jehož příslušníci podléhají vojenské soudní pravomoci.

Propadnutí jmění.

§ 47.

- (1) Soud může vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům pachatele vyslovit propadnutí jmění, odsuzuje-li pachatele k trestu smrti nebo za úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody převyšujícímu dvě léta.
- (2) Propadnutí jmění postihuje pachatelovo jmění celé nebo tu jeho část, kterou soud určí; propadnutí se však nevztahuje na prostředky nebo věci, jichž je nezbytně třeba k ukojení životních potřeb pachatele nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je pachatel podle zákona povinen pečovat.
- (3) Výrokem o propadnutí jmění zaniká zákonné společenství majetkové.
- (4) Vlastníkem propadlého jmění se stává stát.

Trest peněžitý.

§ 48.

Ukládání a výměra trestu.

- (1) Spolu s trestem odnětí svobody může soud uložit též trest peněžitý, projevil-li pachatel úmyslným trestným činem nepřátelství k lidově demokratickému řádu nebo spáchal-li trestný čin ze zisku-chtivosti. Trest peněžitý se neuloží, je-li zřejmé, že by byl nedobytný. Vedle trestu propadnutí jmění trest peněžitý uložit nelze.
- (2) Při výměře trestu peněžitého přihlédne soud k osobním a majetkovým poměrům pachatele, tak aby trest peněžitý pro něho znamenal především citelné omezení majetku nabytého bezpracnými zisky a odnětí majetkového základu, z něhož pramenilo spáchání trestného činu. Trest peněžitý se vyměří částkou od 100 Kčs do 50.000 Kčs.
- (3) Vydobytá částka trestu peněžitého připadá státu.

§ 49.

Náhradní trest.

- (1) Ukládá-li soud vedle trestu dočasného odnětí svobody také trest peněžitý, stanoví zároveň pro případ jeho nedobytnosti náhradní trest odnětí svobody.
- (2) Náhradní trest spolu s trestem dočasného odnětí svobody nesmějí dohromady přesahovat horní hranici zákonné sazby o více než o čtvrtinu. Při výměře náhradního trestu přihlédne soud k osobním poměrům pachatele a k výši uloženého trestu peněžitého.

§ 50.

Ručení za nedobytný trest.

Soud může vyslovit, že za nedobytný trest peněžitý uložený pachateli ručí též majitel soukromého podniku, při jehož provozu byl trestný čin spáchán, nebo osoba odpovědná za vedení takového podniku, jestliže z nedbalosti přispěli k spáchání trestného činu.

Zákaz činnosti.

§ 51.

- (1) Dopustil-li se pachatel při výkonu činnosti nebo povolání trestného činu, jímž poškodil nebo ohrozil hospodářské zájmy republiky, vysloví soud, že se pachateli zakazuje vykonávat takovou činnost nebo takové povolání.
- (2) Soud může vyslovit, že se pachateli zakazuje vykonávat činnost nebo povolání, jestliže
 - a) pachatel se dopustil trestného činu v souvislosti s touto činností nebo s tímto povoláním,
 - b) pachatel by jich mohl zneužít k spáchání trestného činu, nebo
- (3) Zákaz uvedený v odstavci 1 nebo 2 stanoví soud na jeden rok až deset let; doba výkonu trestu odnětí svobody se do této doby nezapočítává.

Vyhoštění.

§ 52.

Soud uloží pachateli, který není československým občanem, trest vyhoštění z území Československé republiky, vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

Zákaz pobytu.

§ 53.

Soud vysloví, že se pachateli zakazuje pobyt v některé části území Československé republiky, vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

- (2) Zákaz uvedený v odstavci 1 stanoví soud na tři až deset let; doba výkonu trestu odnětí svobody se do této doby nezapočítává.

Uveřejnění rozsudku.

§ 54.

Soud vysloví, že se rozsudek uveřejní, vyžaduje-li to obecný zájem.

Propadnutí věci.

§ 55.

- (1) Soud může prohlásit za propadlou věc,
 - a) které bylo užito k spáchání trestného činu,
 - b) která byla k spáchání trestného činu určena,
 - c) kterou pachatel získal trestným činem nebo jako odměnu za něj, nebo
 - d) které pachatel nabyl za věc uvedenou pod písm. c).
- (2) Za propadlou lze prohlásit jen věc náležející pachateli.
- (3) Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Oddíl třetí.

Zvláštní ustanovení o trestání mladistvých.

§ 56.

Mladiství.

Při trestání osob, které v době trestného činu dovršily patnáctý rok a nepřekročily osmnáctý rok (mladistvých), přihlédne soud k zvláštní péči, kterou lidově demokratická republika věnuje mládeži.

§ 57.

Účel trestu.

Účelem trestu u mladistvého je především vychovat ho v řádného pracujícího člověka, a to se zřetelem k jeho osobním vlastnostem, k jeho rodinné výchově a k prostředí, z něhož pochází.

§ 58.

Upuštění od potrestání.

Soud může upustit od potrestání u mladistvého též,

- a) nemohl-li mladistvý z omluvitelného důvodu plně rozpoznat, že jeho jednání je pro společnost nebezpečné,
- b) jde-li o trestný čin menšího významu, nebo
- c) má-li soud za to, že ochranná výchova, kterou zároveň nařizuje, splní účel trestu.

§ 59.

Vyloučení některých druhů trestů.

Mladistvému nelze uložit:

- a) trest smrti,
- c) ztrátu čestných práv občanských,
- d) vyloučení z vojska,

- e) zákaz činnosti,
- f) zákaz pobytu,
- g) trest uveřejnění rozsudku.

§ 60.

Ukládání trestu.

- (1) Místo trestu smrti nebo odnětí svobody na pětadvacet let stanoveného v zákoně nastupuje u mladistvého trest odnětí svobody na tři až patnáct let, a jde-li o vojenskou osobu v činné službě, která se trestného činu dopustila za zvýšeného ohrožení vlasti, na deset až pětadvacet let. Snížení těchto trestů je vyloučeno.
- (2) Trestní sazby dočasného odnětí svobody stanovené v zákoně se snižují u mladistvého na polovinu, při čemž však horní hranice snížené sazby nesmí nikdy převyšovat pět let, dolní jeden rok. Snížení těchto trestů je přípustné i tam, kde to zákon jinak vylučuje. Tato ustanovení se nevztahují na vojenskou osobu v činné službě, která se trestného činu dopustila za zvýšeného ohrožení vlasti.
- (3) Náhradní trest za trest peněžitý soud mladistvému neuloží.

§ 61.

Podmíněné odsouzení a podmíněné propuštění.

- (1) Soud může u mladistvého vyslovit podmíněné odsouzení, nepřevyšuje-li uložený trest odnětí svobody tři léta. Zkušební dobu stanoví na jeden rok až tři léta.
- (2) Nedovrší-li mladistvý, který byl podmíněně odsouzen nebo podmíněně propuštěn, dvacátý rok v době, kdy zavinil příčinu k výkonu trestu nebo jeho zbytku, může se vzhledem k výjimečným okolnostem případu vyslovit, že podmíněné odsouzení nebo podmíněné propuštění zůstává v platnosti. Přitom se může zkušební doba přiměřeně prodloužit, nikoliv však o více než o dvě léta.

§ 62.

Výkon trestu odnětí svobody.

- (1) Trest odnětí svobody uložený mladistvému se vykonává v samostatných ústavech pro mladistvé nebo ve zvláštních odděleních soudních věznic. Jestliže však mladistvý dosáhl osmnáctého roku a je odůvodněna obava, že by působil zhoubně na mravní vývoj spoluvězňů, vykoná se trest nebo jeho zbytek v trestním ústavu, soudní věznici nebo v pracovním útvaru. Tato ustanovení se nevztahují na vojenskou osobu v činné službě.
- (2) Trest odnětí svobody se vykonává s náležitým přihlédnutím k povahovým vlastnostem mladistvého a k jeho schopnostem. Přitom budiž dbáno toho, aby byl mladistvý odborně připraven na budoucí povolání.

§ 63.

Úhrnný a dodatkový trest.

Zvláštních ustanovení o trestání mladistvých se neužije, jestliže soud pachateli ukládá úhrnný nebo dodatkový trest za trestné činy spáchané jednak před dovršeným osmnáctým rokem, jednak po něm, a zákon na trestný čin spáchaný po dovršeném osmnáctém roku stanoví trest stejný nebo přísnější.

HLAVA PÁTÁ. ZÁNÍK TRESTNOSTI A TRESTU.

§ 64.

Účinná lítost.

- (1) Trestnost velezrady (§ 78), podvracení republiky (§ 79a), teroru (§ 80a), záškodnictví (§ 84), sabotáže (§ 85), vyzvědačství (§§ 86 a 87), ohrožení státního tajemství podle §§ 88 a 89, věrolomnosti (§§ 93 a 94), válečného škůdnictví (§§ 99 a 100), ohrožení hospodářského a služebního tajemství (§§ 112 až 114), nedovoleného ozbrojování (§§ 120 a 121), zkrácení a ohrožení daně podle § 149 odst. 2, porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 152 odst. 2, spolčení (§ 166), vzpoury vězňů podle § 170 odst. 2, obecného ohrožení (§§ 190 až 192), ohrožení provozu obecně prospěšných zařízení (§§ 194 a 195), šíření nakažlivých chorob (§§ 199 až 202), ohrožení zdraví závadnými potravinami a jinými potřebami (§§ 203 a 204), spolčení k zběhnutí (§ 275) a spolčení ke vzpouře (§ 277) zaniká, jestliže pachatel
 - a) škodlivý následek trestného činu dobrovolně zamezí nebo napraví, nebo
 - b) učiní o trestném činu dobrovolně oznámení v době, kdy škodlivému následku trestného činu mohlo být ještě zabráněno. Oznámení nutno učinit prokurátoru nebo orgánu národní bezpečnosti; podléhá-li pachatel vojenské soudní pravomoci, může místo toho učinit oznámení představenému.
- (2) Oznámením trestného činu nezanikne však trestnost toho, kdo trestný čin nastrojil nebo k němu navedl proto, aby dal podnět k trestnímu stíhání jiné osoby.

§ 64a

Zánik nebezpečnosti činu pro společnost

Trestnost činu zaniká, jestliže nebezpečnost činu pro společnost již pominula.

§ 65.

Promlčení trestního stíhání.

- (1) Trestnost činu zaniká uplynutím promlčecí doby, která činí
 - a) dvacet let, stanoví-li zákon na trestný čin trest smrti nebo odnětí svobody na pětadvacet let,
 - b) deset let, činí-li horní hranice trestní sazby dočasného odnětí svobody nejméně deset let,
 - c) pět let, činí-li horní hranice trestní sazby dočasného odnětí svobody nejméně tři léta,
 - d) tři léta u ostatních trestných činů.
- (2) Do promlčecí doby se nezapočítává doba, po kterou pachatele nelze postavit před soud pro zákonou překážku nebo proto, že úmyslně maří trestní stíhání.
- (3) Promlčení trestního stíhání se přerušuje,
 - a) učiní-li prokurátor nebo soud opatření směřující k stíhání pachatele pro trestný čin, o jehož promlčení jde, nebo

- b) dopustí-li se pachatel v promlčecí době trestného činu nového, na který zákon stanoví trest stejný nebo přísnější.
- (4) Přerušением promlčení počíná nová promlčecí doba.

§ 66.

Promlčení výkonu trestu.

- (1) Uložený trest nelze vykonat po uplynutí promlčecí doby, která činí
- a) dvacet let, jde-li o odsouzení k trestu smrti nebo odnětí svobody na pětadvacet let,
 - b) patnáct let, jde-li o odsouzení k trestu dočasného odnětí svobody převyšujícímu deset let,
 - c) deset let, jde-li o odsouzení k trestu dočasného odnětí svobody nejméně na pět let,
 - d) pět let při odsouzení k jinému trestu.
- (2) Promlčecí doba počíná právní mocí rozsudku a při podmíněném odsouzení právní mocí rozhodnutí, že se trest vykoná. Do promlčecí doby se nezapočítává doba, po kterou nelze trest vykonat proto, že se odsouzený zdržuje v cizině.
- (3) Promlčení výkonu trestu se přerušuje,
- a) učiní-li prokurátor nebo soud opatření směřující k výkonu trestu, o jehož promlčení jde, nebo
 - b) dopustí-li se odsouzený v promlčecí době trestného činu nového, na který zákon stanoví trest stejný nebo přísnější než na trestný čin, za který byl pachatel odsouzen.
- (4) Přerušением promlčení počíná nová promlčecí doba.

Zahlazení odsouzení.

§ 67.

- (1) Soud zahladí odsouzení, vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu nebo po promlčení jeho výkonu řádný život pracujícího člověka nepřetržitě po dobu nejméně
- a) deseti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody převyšujícímu pět let,
 - b) pěti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody převyšujícímu jeden rok,
 - c) tří let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody nepřevyšujícímu jeden rok.
- (2) Byl-li trestný čin spáchán ve věku do dvaceti let, snižují se lhůty uvedené v odstavci 1 na polovinu.

§ 68.

- (1) Bylo-li odsouzení zahalzeno, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen a zbytek neodpykaného trestu zákazu činnosti a zákazu pobytu se nevykoná.
- (2) Jestliže do jednoho roku po tom, co soud pravomocně zahalzil odsouzení, vyjde najevo, že odsouzení zahalzeno být nemělo, soud své rozhodnutí zruší, nesplnily-li se zatím podmínky zahalzení.

HLAVA ŠESTÁ. OCHRANNÁ OPATŘENÍ.

§ 69.

Účel ochranných opatření.

- (1) Jako ochranná opatření lze uložit ochranné léčení, ochrannou výchovu a zabránění, a to jen za podmínek uvedených v §§ 70, 71 a 74; účelem ochranných opatření je:
 - a) chránit společnost před trestnými činy, k nimž by v budoucnu mohlo dojít,
 - b) osobám, které by pro svou chorobu nebo pro zanedbanou výchovu mohly spáchat trestný čin, léčením a výchovou umožnit, aby se staly platnými členy společnosti.
- (2) Není-li účel ochranných opatření splněn již uložením a výkonem trestu, lze je uložit i vedle trestu.

§ 70.

Ochranné léčení.

- (1) Jestliže pachatel trestného činu není pro nepřičetnost trestně odpovědný a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný, nařídí soud jeho odevzdání do léčebného ústavu; soud tak může učinit též, jestliže se pachatel trestného činu dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný nebo dopustil-li se pachatel, který se oddává nadměrnému požívání alkoholických nápojů nebo omamných prostředků, trestného činu v opilosti nebo v jiném podobném opojení nebo trestného činu opilství.
- (2) Ochranné léčení potrvá, dokud to vyžaduje jeho účel. O propuštění z ochranného léčení rozhoduje soud.
- (3) Od ochranného léčení může soud upustit, pominou-li před jeho započítáním okolnosti, pro něž bylo nařízeno.

Ochranná výchova.

§ 71.

- (1) Sezná-li soud v trestním řízení proti mladistvému, že o jeho výchovu není náležitě postaráno nebo že jeho dosavadní výchova byla zanedbána anebo že to vyžaduje prostředí, v němž žije, nařídí jeho ochrannou výchovu.
- (2) Dopustí-li se osoba, která dovršila dvanáctý rok a je mladší než patnáct let, činu jinak trestného, na který zákon stanoví trest smrti nebo odnětí svobody na pětadvacet let, nařídí poručenský (opatrovnický) soud její ochrannou výchovu; poručenský (opatrovnický) soud tak může učinit též, je-li to nutné k zajištění řádné výchovy osoby mladší než patnáct let, která se dopustila činu jinak trestného.
- (3) Ochranná výchova nemůže být nařízena, jde-li o vojenskou osobu uvedenou v § 269 odst. 2.

§ 72.

Ochranná výchova se vykonává ve výchovných ústavech; vyžaduje-li to však zdravotní stav chovance, vykoná se v léčebném ústavě.

§ 73.

- (1) Ochranná výchova potrvá, dokud to vyžaduje její účel, nejdéle však do dovršeného osmnáctého roku; vyžaduje-li to zájem chovance, lze ji prodloužit do dovršeného devatenáctého roku.
- (2) Od ochranné výchovy může soud upustit, pominou-li před jejím započítáním okolnosti, pro něž byla nařízena.

§ 74.

Zabraní.

- (1) Jestliže věc uvedená v § 55 odst. 1 nebyla prohlášena za propadlou, může soud vyslovit, že se věc zabírá,
 - a) náleží-li pachateli, jež nelze stíhat nebo odsoudit,
 - b) náleží-li pachateli, od jehož potrestání soud upustil,
 - c) náleží-li osobě, která z nedbalosti přispěla k spáchání trestného činu, nebo
 - d) vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku anebo jiný obecný zájem.
- (2) Vlastníkem zabrané věci se stává stát.

HLAVA SEDMÁ. SPOLEČNÁ USTANOVENÍ.

Výklad některých pojmů.

§ 75.

- (1) Trestnými činy se rozumějí jen činy soudně trestné, a pokud z jednotlivého ustanovení nevyplývá jinak, též pokus, návod a pomoc.
- (2) Jednáním se rozumí i opominutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých poměrů povinen.
- (3) Výsledkem uvedeným v zákoně se rozumí souhrn znaků trestného činu, které jsou uvedeny ve zvláštní části, s výjimkou zavinění.
- (4) Zvláště přitěžující okolností se rozumí taková okolnost, která s trestným činem zpravidla spojena nebývá a která pro svou důležitost zvyšuje nebezpečnost činu nebo pachatele pro společnost.
- (5) Dobou zvýšeného ohrožení vlasti se rozumí doba, v níž republika vstoupila do stavu branné pohotovosti nebo v níž došlo k událostem ohrožujícím zvýšenou měrou samostatnost, ústavní jednotu, územní celistvost, lidově demokratické státní zřízení nebo společenský řád republiky anebo veřejný klid a pořádek.

- (6) Státním tajemstvím se rozumí vše, co v důležitém zájmu republiky, zejména v zájmu politickém, vojenském nebo hospodářském, má zůstat utajeno před nepovolanými osobami.
- (7) Hospodářským tajemstvím se rozumí vše, co je příznačné nebo významné pro hospodářské podnikání a v obecném zájmu má zůstat utajeno před nepovolanými osobami.
- (8) Služebním tajemstvím se rozumí důležitá skutečnost, která souvisí s činností národního výboru, soudu nebo jiného úřadu, veřejného orgánu nebo podniku anebo lidového družstva a v obecném zájmu má zůstat utajena před nepovolanými osobami.
- (9) Volebním právem se rozumí právo volit nebo být zvolen do zákonodárných sborů nebo do národních výborů.
- (10) Veřejným činitelem je ten, kdo obstarává veřejné věci, byv k tomu povolán; za těchto podmínek je veřejným činitelem zejména
 - a) člen národního výboru, jiný podle zákona zvolený zástupce lidu, soudce z lidu, funkcionář lidového družstva,
 - b) státní zaměstnanec,
 - c) řídící nebo rozhodující zaměstnanec státního, národního, komunálního nebo jiného veřejného podniku anebo lidového družstva,
 - d) příslušník branné moci nebo jiného ozbrojeného sboru, nebo
 - e) orgán povolaný chránit nebo zajišťovat bezpečnost lidí a majetku anebo provádět svým osobním úkonem rozhodnutí veřejného činitele.
- (11) Za veřejnou se pokládá listina vydaná národním výborem, soudem nebo jiným úřadem nebo veřejným orgánem, která zakládá nějaké právo nebo povinnost anebo zjišťuje určitý stav.
- (12) Daní se rozumí jakákoli veřejná dávka s příslušenstvím, jakkoli ukládaná nebo vybíraná.
- (13) Těžkou újmou na zdraví se rozumí
 - a) zmrzačení,
 - b) ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti,
 - c) ochromení údu,
 - d) ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí,
 - e) poškození důležitého orgánu,
 - f) zohyždění,
 - g) onemocnění pohlavní chorobou,
 - h) přerušování těhotenství bez souhlasu těhotné ženy,
 - ch) mučivé útrapy, nebo
 - i) delší dobu trvající porucha zdraví.
- (14) Osobami blízkými se rozumějí příbuzní v pokolení přímém, osvojitelé a osvojenci, sourozenci a manželé; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby blízké jen tehdy, kdyby újmu, kterou by utrpěla jedna z nich, druhá právem pocítovala jako těžkou újmu vlastní.

§ 76.

- (1) Trestný čin je spáchán se zbraní, jestliže pachatel nebo s jeho vědomím některý ze spolupachatelů užije zbraně k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomu účelu má u sebe; zbraní se

tu rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení nevyplývá jinak, cokolí, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.

- (2) Trestný čin je spáchán násilím i tehdy, je-li spáchán na osobě, kterou pachatel uvedl do stavu bezbrannosti lstí.
- (3) Trestný čin je spáchán veřejně, jestliže je spáchán
 - a) obsahem tiskoviny, rozšiřovaného spisu, filmem, rozhlasem nebo jiným podobně účinným způsobem,
 - b) alespoň před dvěma osobami.
- (4) Trestný čin je spáchán výdělečně, hledí-li si pachatel soustavným pácháním takových trestných činů opatřit alespoň na čas zdroj příjmů.

§ 77.

Počítání doby a trestu.

- (1) Kde zákon spojuje s uplynutím určité doby nějaký následek, nezapočítává se do ní den, kdy nastala událost určující její začátek.
- (2) Kde je použití zákonného ustanovení závislé na délce trestu odnětí svobody, nepřihlíží se k náhradnímu trestu za trest peněžitý.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST.

HLAVA PRVÁ.

TRESTNÉ ČINY PROTI REPUBLICE.

Oddíl první.

Trestné činy proti základům republiky.

§ 78.

Velezrada.

- (1) Kdo se pokusí zvlášť nebezpečným jednáním zničit samostatnost republiky, zničit nebo rozvrátit její lidově demokratické státní zřízení nebo společenský řád, zničit vymoženosti pracujícího lidu dosažené při výstavbě socialismu, zničit nebo rozvrátit územní celistvost republiky nebo podlomit její obranyschopnost, bude potrestán odnětím svobody na deset až pětadvacet let.
- (2) Kdo
 - a) k činu uvedenému v odstavci 1 s někým se spolčí, nebo
 - b) pro takový čin vejde ve styk s cizí mocí nebo s cizím činitelem,bude potrestán odnětím svobody na pět až dvacet let.
- (3) Smrtí bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 za zvýšeného ohrožení vlasti,
 - b) jsou-li takovým činem značnou měrou ohroženy samostatnost republiky, její lidově demokratické státní zřízení, společenský řád, vymoženosti pracujícího lidu dosažené při výstavbě socialismu, územní celistvost nebo obranyschopnost republiky,
 - c) je-li k takovému činu zneužito branné moci nebo ozbrojeného nebo vojensky organizovaného sboru anebo jsou-li k takovému činu sbírány nebo organizovány branné, ozbrojené nebo pomocné síly nebo hromaděny zbraně, střelivo, výbušniny nebo jiné nebezpečné látky,
 - d) je-li při takovém činu kladen branné moci nebo ozbrojenému sboru násilný odpor, nebo
 - e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (4) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

§ 79a

Podvracení republiky

- (1) Kdo z nepřátelství k lidově demokratickému řádu provádí podvratnou činnost proti samostatnosti republiky, proti jejímu lidově demokratickému státnímu zřízení nebo společenskému řádu, proti vymoženostem pracujícího lidu dosaženým při výstavbě socialismu, proti územní celistvosti nebo obranyschopnosti republiky, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo
- a) k činu uvedenému v odstavci 1 založí organizaci, nebo
 - b) k takovému činu se spolčí s cizí mocí nebo s cizím činitelem anebo s nimi pro takový čin vejde ve styk.
- (3) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (4) Kdo se k činu uvedenému v odstavci 1 až 3 s někým spolčí, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 80a

Teror

- (1) Kdo v úmyslu odstrašit někoho od aktivní účasti na budování lidově demokratické republiky nebo mu takovou činnost znemožnit, ublíží někomu na zdraví nebo způsobí citelnou škodu na majetku nebo jinou těžkou újmu anebo se o to pokusí, bude potrestán odnětím svobody na tři až deset let.
- (2) Odnětím svobody na pět až dvacet let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
 - b) je-li takovým činem způsobena rozsáhlá škoda na majetku,
 - c) dopustí-li se takového činu v úmyslu způsobit těžkou újmu na zdraví,
 - d) má-li takový čin za následek těžkou újmu na zdraví, nebo

- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu způsobit smrt, nebo
 - b) je-li takovým činem ohrožen život mnoha lidí nebo má-li takový čin za následek smrt.
- (4) Kdo se k činu uvedenému v odstavci 1 nebo 2 s někým spolčí, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let; kdo se s někým spolčí k činu uvedenému v odstavci 3, bude potrestán odnětím svobody na tři až deset let.
- (5) Kdo někomu v úmyslu odstrašit jej od aktivní účasti na budování lidově demokratické republiky nebo mu takovou činnost znemožnit vyhrožuje, že jemu nebo osobě blízké způsobí smrt, ublížení na zdraví, citelnou škodu na majetku nebo jinou těžkou újmu, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

§ 81.

Pobuřování proti republice.

- (1) Kdo z nepřátelství k lidově demokratickému řádu
 - a) veřejně nebo nejméně dvě osoby pobuřuje proti republice, proti její samostatnosti, lidově demokratickému státnímu zřízení nebo společenskému řádu, proti vymoženostem pracujícího lidu dosaženým při výstavbě socialismu, proti územní celistvosti nebo obranyschopnosti republiky, nebo
 - b) úmyslně umožňuje nebo usnadňuje šíření takového pobuřujícího projevu,bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

§ 83.

Podpora a propagace fašismu a podobných hnutí.

- (1) Kdo podporuje nebo propaguje fašismus, nacismus nebo podobné hnutí, které směřuje nebo vede k potlačení práv a svobod pracujícího lidu nebo které hlásá národnostní, náboženskou nebo rasovou zášť, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem nebo jiným podobně účinným způsobem.
- (3) Odnětím svobody na deset až pětadvacet let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

§ 84

Záškodnictví

- (1) Kdo z nepřátelství k lidově demokratickému řádu zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelným majetek, který je v socialistickém vlastnictví, v úmyslu mařit nebo ztěžovat
 - a) provoz nebo rozvoj národního podniku, lidového družstva nebo jiné organizace socialistického sektoru, nebo

- b) provoz důležitého obecně prospěšného zařízení,

bude potrestán odnětím svobody na pět až dvacet let.

- (2) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 zmařeno nebo značnou měrou ztíženo provádění nebo plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství ve zvláště důležitém úseku,
 - b) jsou-li takovým činem značnou měrou ohroženy důležité zájmy obrany vlasti,
 - c) je-li takovým činem ohrožen život mnoha lidí nebo má-li takový čin za následek smrt, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Kdo se k činu uvedenému v odstavci 1 nebo 2 s někým spolčí, bude potrestán odnětím svobody na tři až deset let.

§ 85

Sabotáž

- (1) Kdo z nepřátelství k lidově demokratickému řádu nesplní nebo poruší povinnost svého povolání, zaměstnání nebo své služby anebo plnění takové povinnosti obchází nebo se dopustí jiného jednání v úmyslu
 - a) mařit nebo ztěžovat provádění nebo plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství v některém úseku, nebo
 - b) způsobit vážnou poruchu v činnosti úřadu nebo jiného veřejného orgánu, národního podniku, lidového družstva nebo jiné organizace socialistického sektoru,bude potrestán odnětím svobody na tři až deset let.
- (2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,
 - a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 značnou měrou ztíženo provádění nebo plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství ve zvláště důležitém úseku,
 - b) je-li v činnosti úřadu nebo jiného veřejného orgánu, národního podniku, lidového družstva nebo jiné organizace socialistického sektoru skutečně způsobena vážná porucha, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) jsou-li činem uvedeným v odstavci 1 značnou měrou ohroženy důležité zájmy obrany vlasti,
 - b) je-li takovým činem zmařeno provádění nebo plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství ve zvláště důležitém úseku, nebo
 - c) je-li takovým činem ohrožen život mnoha lidí nebo má-li takový čin za následek smrt.

Oddíl druhý. Trestné činy proti bezpečnosti republiky.

Vyzvědačství.

§ 86.

- (1) Kdo vyzvídá státní tajemství v úmyslu vyrazit je cizí moci, nebo kdo státní tajemství úmyslně cizí moci vyrazí, bude potrestán odnětím svobody na deset až pětadvacet let.
- (2) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti,
 - b) dopustí-li se takového činu jako člen organizace, jejímž účelem je vyzvídat státní tajemství,
 - c) týká-li se takový čin státního tajemství zvláště důležitého,
 - d) dopustí-li se takového činu způsobem zvláště nebezpečným, ve značném rozsahu nebo vý-
dělčně anebo páchá-li takový čin po delší dobu,
 - e) vyrazí-li státní tajemství, jehož uchovávání mu bylo výslovně uloženo nebo které již podle
svého postavení je povinen uchovávat, nebo
 - f) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Kdo
 - a) k činu uvedenému v odstavci 1 nebo 2 s někým se spolčí,
 - b) pro takový čin vejde ve styk s cizí mocí nebo s cizím činitelem, nebo
 - c) vejde ve styk s organizací, jejímž účelem je vyzvídat státní tajemství, v úmyslu podporovat
její snahy,bude potrestán odnětím svobody na pět až patnáct let.
- (4) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

§ 87.

Kdo poškodí republiku tím, že se dopustí vyzvědačství proti spojenci, bude potrestán tresty stanovenými v § 86.

Ohrožení státního tajemství.

§ 88.

- (1) Kdo vyzvídá státní tajemství v úmyslu vyrazit je nepovolané osobě, nebo kdo státní tajemství úmyslně takové osobě vyrazí, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti,
 - b) týká-li se takový čin státního tajemství zvláště důležitého,
 - c) vyzradí-li státní tajemství, jehož uchovávání mu bylo výslovně uloženo nebo které již podle svého postavení je povinen uchovávat, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Podmíněné odsouzení je vyloučeno a v případě uvedeném v odstavci 2 písm. a) je vyloučeno i snížení trestu.

§ 89.

Kdo z nedbalosti způsobí, že se státní tajemství může stát známým cizí moci nebo že se stalo známým nepovolané osobě, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 90.

- (1) Kdo úmyslně bez odkladu neoznámí, že sám nebo někdo jiný ztratil nebo jinak pozbyl listinu nebo jiný předmět státního tajemství, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Oznámení podle odstavce 1 nutno učinit prokurátoru nebo orgánu národní bezpečnosti; osoba podléhající vojenské soudní pravomoci může místo toho učinit oznámení představenému.

§ 92.

- (1) Kdo bez povolení
- a) zhotoví popis, plán, nákres nebo snímek některého zařízení na obranu vlasti,
 - b) takovou věc opíše, okreslí nebo ofotografuje anebo dá nebo nechá jinému tak učinit,
 - c) takovou věc sobě nebo někomu jinému opatří, nebo
 - d) takovou věc uveřejní,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

- (2) Stejně bude potrestán, kdo záludně nebo lstivě vnikne do obvodu objektu důležitého pro obranu vlasti nebo na jiné takové místo.

Věrolomnost.

§ 93.

- (1) Kdo úmyslně ohrozí důležitý zájem republiky tím, že
- a) poruší povinnosti, které má jako zmocněnec republiky, nebo
 - b) padělá, pozmění nebo potlačí listinu nebo jiný doklad o právních poměrech republiky k cizí moci,

bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.

- (2) Odnětím svobody na deset až pětadvacet let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti,

- b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 a 2 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění. V případě uvedeném v odstavci 2 písm. a) je snížení trestu vyloučeno.

§ 94.

Kdo z nedbalosti ohrozí důležitý zájem republiky tím, že

- a) poruší povinnosti, které má jako zmocněnec republiky, nebo
- b) padělá, pozmění nebo potlačí listinu nebo jiný doklad o právních poměrech republiky k cizí mo-
ci,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 95.

Opuštění republiky.

- (1) Kdo bez povolení opustí území Československé republiky, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Stejně bude potrestán československý občan, který neuposlechne úřední výzvy, aby se v určené lhůtě na území Československé republiky vrátil.
- (3) Vedle trestu uvedeného v odstavcích 1 a 2 může soud vyslovit ztrátu státního občanství. Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 95a

Vniknutí na území republiky

Kdo, ač není československým občanem, vnikne na území Československé republiky, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 96

Ohrožení zájmů republiky v cizině

Československý občan, který úmyslně ohrozí zájmy republiky tím, že v cizině rozšiřuje nepravdivou zprávu o poměrech v republice, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

Oddíl třetí. Trestné činy proti obraně vlasti.

Válečné škůdnictví.

§ 99.

- (1) Kdo za zvýšeného ohrožení vlasti úmyslně
 - a) způsobí škodu obraně vlasti nebo obraně spojence, nebo
 - b) opatří nepříteli prospěch nebo jakkoli ho podporuje,bude potrestán odnětím svobody na deset až pětadvacet let.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo
 - a) k činu uvedenému v odstavci 1 s někým se spolčí, nebo
 - b) pro takový čin vejde ve styk s nepřítelem.
- (3) Smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 jako vojenská osoba uvedená v § 269 odst. 2,
 - b) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (4) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

§ 100.

Kdo za zvýšeného ohrožení vlasti z nedbalosti

- a) způsobí škodu obraně vlasti nebo obraně spojence, nebo
- b) opatří nepříteli prospěch nebo jakkoli ho podporuje,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 101.

Válečná zrada.

- (1) Československý občan, který za zvýšeného ohrožení vlasti koná službu v nepřátelském vojsku nebo ozbrojeném sboru, bude potrestán odnětím svobody na deset až pětadvacet let.
- (2) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek značnou škodu, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Smrtí nebo odnětím svobody na pětadvacet let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako vojenská osoba uvedená v § 269 odst. 2.

- (4) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

§ 102.

Služba v cizím vojsku.

- (1) Československý občan, který bez povolení koná službu ve vojsku cizí moci nebo v cizím ozbrojeném sboru, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,
- dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu projevit nepřátelství k republice, nebo
 - je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 103.

Najímání vojska.

- (1) Kdo najímá obyvatele republiky, který není cizím státním příslušníkem, pro službu ve vojsku cizí moci nebo v cizím ozbrojeném sboru, nebo kdo takové najímání zprostředkuje, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,
- je-li činem uvedeným v odstavci 1 ohrožena brannost republiky, nebo
 - je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Oddíl čtvrtý.

Trestné činy proti ústavním činitelům.

§ 110.

Snižování vážnosti presidenta republiky.

- (1) Kdo snižuje vážnost presidenta republiky nebo jeho náměstka, bude potrestán odnětím svobody na jeden měsíc až jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1
- veřejně,
 - opětovně při různých příležitostech,
 - v přítomnosti presidenta republiky nebo jeho náměstka, nebo
 - pro výkon pravomoci presidenta republiky nebo jeho náměstka nebo vůbec pro jeho činnost v životě politickém.

§ 111.

Hanobení ústavního činitele.

Kdo veřejně hanobí

- a) zákonodárny sbor, jeho předsednictvo, výbor nebo komisi, vládu nebo sbor pověřenců, nebo
- b) člena vlády, sboru pověřenců nebo předsednictva zákonodárného sboru pro výkon jeho pravomoci nebo vůbec pro jeho činnost v životě politickém,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

Oddíl pátý.

Trestné činy zvláště ohrožující pořádek ve věcech veřejných.

Ohrožení hospodářského a služebního tajemství.

§ 112.

- (1) Kdo vyzvídá hospodářské nebo služební tajemství v úmyslu vyrazit je do ciziny, nebo kdo hospodářské nebo služební tajemství úmyslně do ciziny vyrazí, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako veřejný činitel,
 - b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 113.

Kdo z nedbalosti způsobí, že se hospodářské nebo služební tajemství stalo známým v cizině, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 114.

- (1) Kdo vyzvídá hospodářské nebo služební tajemství v úmyslu vyrazit je nepovoláné osobě, nebo kdo hospodářské nebo služební tajemství úmyslně takové osobě vyrazí, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako veřejný činitel,
 - b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Útoky proti skupinám obyvatelů.

§ 116.

- (1) Kdo užije násilí nebo pohrůžky násilí proti skupině obyvatelů republiky pro jejich národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že jsou bez vyznání nebo stoupenci lidově demokratického řádu, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo se zúčastní sročení nejméně tří osob k činu uvedenému v odstavci 1.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 se zbraní, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 117.

Kdo užije proti jinému násilí nebo pohrůžky násilí nebo mu způsobí újmu na majetku pro jeho národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že poškozený je bez vyznání nebo stoupencem lidově demokratického řádu, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta.

§ 119.

Kdo veřejně hanobí skupinu obyvatelů republiky pro jejich národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že jsou bez vyznání nebo stoupenci lidově demokratického řádu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Nedovolené ozbrojování.

§ 120.

- (1) Kdo bez povolení ozbrojuje sebe nebo někoho jiného tím, že
 - a) opatří sobě nebo někomu jinému nebo přechovává zbraň hromadně účinnou nebo součástky, jichž je k užití takové zbraně nezbytně třeba, nebo
 - b) hromadí nebo rozděljuje jiné zbraně, střelivo nebo výbušniny,bude potrestán odnětím svobody na pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 121.

- (1) Kdo bez povolení
 - a) vytvoří ozbrojenou nebo po vojensku organisovanou skupinu,
 - b) takovou skupinu cvičí v zacházení se zbraní nebo s ní provádí jakýkoli vojenský výcvik,
 - c) k takové skupině přistoupí nebo se zúčastní její činnosti, nebo

d) takovou skupinu nebo její členy podporuje v jejich snahách,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 122.

Nedovolená výroba a držení vysílací stanice.

(1) Kdo bez povolení

a) vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává radioelektrickou vysílací stanici nebo soubor podstatných součástí určených k sestavení takové stanice, nebo

b) takové stanice používá,

bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 123.

Zneužití náboženské funkce.

(1) Kdo zneužije výkonu své duchovenské činnosti nebo podobné své náboženské funkce v úmyslu vykonávat na věci politického života vliv nepříznivý pro lidově demokratický řád republiky, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 124.

Hanobení republiky.

(1) Kdo hanobí republiku,

kdo potupí jméno nebo symbol republiky, zejména její znak, vlajku, barvy nebo hymnu, nebo

kdo v úmyslu projevit nepřátelství nebo opovržení k republice zničí, poškodí nebo odstraní symbol republiky, zejména její znak, vlajku nebo barvy, anebo zobrazení presidenta republiky nebo jeho náměstka,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 veřejně, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 125.

Hanobení spojeneckého státu.

Kdo veřejně

- a) hanobí spojenecký stát, jeho hlavu, jiného jeho představitele anebo jeho zástupce uznaného vládou republiky,
- b) potupí jméno nebo symbol spojeneckého státu, zejména jeho znak, vlajku, barvy nebo hymnu, nebo
- c) v úmyslu projevit nepřátelství nebo opovržení k spojeneckému státu zničí, poškodí nebo odstraní symbol spojeneckého státu, zejména jeho znak, vlajku nebo barvy, anebo zobrazení hlavy spojeneckého státu nebo jiného jeho představitele,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

§ 126.

Hanobení národa a rasy.

Kdo veřejně hanobí některý národ nebo jeho jazyk nebo některou rasu, takže to může vzbudit veřejné pohoršení, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Šíření poplašné zprávy.

§ 127.

Kdo způsobí nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřuje poplašnou zprávu, která je nepravdivá, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 127a

Kdo za zvýšeného ohrožení vlasti způsobí, byť i z nedbalosti, nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřuje poplašnou zprávu, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

HLAVA DRUHÁ.

TRESTNÉ ČINY HOSPODÁŘSKÉ.

Oddíl první.

Trestné činy proti hospodářské soustavě.

§ 130.

Pletichy proti zestátnění.

Kdo se dopustí pletich v úmyslu zmařit nebo zvýšenou měrou ztížit zestátnění podniku, hospodářského objektu nebo jiné majetkové hodnoty, které podléhají zestátnění, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let a propadnutím jmění.

§ 131.

Tvoření soukromých monopolů.

Kdo zřídí na území Československé republiky soukromou monopolní výdělečnou organizaci, zejména kartel, syndikát nebo trust, anebo k ní přistoupí nebo ji kryje nebo podporuje, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let a propadnutím jmění.

§ 132.

Zneužití lidového družstva.

Kdo zneužije lidového družstva ke krytí podnikání, které je s účelem lidových družstev v rozporu, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

§ 133.

Zneužití vlastnického práva.

Kdo úmyslně ohrozí obecný zájem tím, že zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnou nebo zašantročí vlastní věc vyšší hodnoty nebo větší hospodářské důležitosti, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

Oddíl druhý.

Trestné činy proti jednotnému hospodářskému plánu.

§ 134a

Spekulace

- (1) Kdo v úmyslu opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch spekuluje s předměty potřeby, zejména tím, že ve větším rozsahu takové předměty za účelem jejich zcizení skupuje, hromadí nebo přechovává, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.
- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,

- b) dopustí-li se takového činu, ač již byl pro takový čin odsouzen, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,
- a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 způsobena vážná porucha v zásobování, nebo
 - b) je-li takovým činem způsobeno nebezpečí vážné poruchy v zásobování značného počtu obyvatelstva.

Ohrožení jednotného hospodářského plánu.

§ 135

Poškozování provozu

- (1) Kdo, byť i z nedbalosti, maří nebo ztěžuje provoz nebo rozvoj národního podniku, lidového družstva nebo jiné organizace socialistického sektoru, zejména tím, že nesplní nebo poruší povinnost svého povolání, zaměstnání nebo své služby anebo plnění takové povinnosti obchází, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,
- a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 způsobena vážná porucha v činnosti národního podniku, lidového družstva nebo jiné organizace socialistického sektoru, nebo
 - b) má-li takový čin za následek jinou značnou škodu.

§ 136.

Nesplnění závazku.

Nesplní-li soukromý podnikatel nebo ten, kdo je odpovědný za vedení jeho podniku, byť i z nedbalosti, závazek plynoucí z jednotného hospodářského plánu anebo z veřejných dodávek nebo prací, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 137.

Pletichy při veřejných dodávkách a pracích.

- (1) Kdo se při veřejných dodávkách nebo pracích dopustí jednání, které by mohlo poškodit objednavatele nebo zmařit plnění jeho úkolů, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek značnou škodu, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 138.

Ohrožení plánování a kontroly plnění plánu.

- (1) Kdo ve zprávě, v záznamu podnikového účetnictví nebo v obchodním záznamu, které mají sloužit k sestavování jednotného hospodářského plánu anebo ke kontrole jeho provádění nebo plnění, úmyslně uvede klamné údaje o podniku, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán,
 - a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek značnou škodu, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Oddíl třetí.

Trestné činy proti měně.

§ 139.

Padělání a pozměňování platidel.

- (1) Kdo padělá platidlo v úmyslu udat je jako pravé, bude potrestán odnětím svobody na pět až dvacet let.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo pozmění
 - a) platidlo vzaté z oběhu v úmyslu udat je jako platidlo platné, nebo
 - b) platidlo nižší hodnoty v úmyslu udat je jako platidlo hodnoty vyšší.
- (3) Odnětím svobody na patnáct až pětadvacet let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 jako člen spolčení,
 - b) dopustí-li se takového činu ve značném rozsahu,
 - c) dopustí-li se takového činu výdělečně,
 - d) může-li být takovým činem ohrožena československá měna, nebo
 - e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 140.

Udávání padělaných a pozměněných platidel.

- (1) Kdo padělané nebo pozměněné platidlo
 - a) úmyslně udá jako pravé,
 - b) k takovému účelu dopraví na území Československé republiky, nebo
 - c) k takovému účelu přijme nebo sobě nebo někomu jinému opatří,bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.
- (2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
 - b) dopustí-li se takového činu ve značném rozsahu,
 - c) dopustí-li se takového činu výdělečně,

- d) může-li být takovým činem ohrožena československá měna, nebo
 - e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Kdo padělané nebo pozmeněné platidlo, jímž mu bylo placeno jako pravým, úmyslně udá jako pravé, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 141.

Zlehčení mincí a udávání zlehčených mincí.

- (1) Kdo zmenší množství kovu v minci v úmyslu způsobit někomu škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo minci zlehčenou způsobem uvedeným v odstavci 1
- a) úmyslně udá jako platidlo plné hodnoty,
 - b) k takovému účelu dopraví na území Československé republiky, nebo
 - c) k takovému účelu přijme nebo sobě nebo někomu jinému opatří.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 jako člen spolčení,
 - b) dopustí-li se takového činu ve značném rozsahu,
 - c) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (4) Kdo minci zlehčenou způsobem uvedeným v odstavci 1, již mu bylo placeno jako mincí plné hodnoty, úmyslně udá jako platidlo plné hodnoty, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 142.

Výroba a držení padělatelského náčiní.

- (1) Kdo vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává nástroj nebo jiný předmět určený k padělání nebo pozměňování platidel anebo k zlehčení mincí, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 při výkonu svého povolání,
 - b) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 143.

Ohrožení oběhu tuzemských platidel.

Kdo úmyslně

- a) odmítá bez zákonného důvodu tuzemská platidla nebo váže jejich přijetí na určité podmínky,
- b) shromažďuje bez hospodářské potřeby nebo nad její míru drobná tuzemská platidla, zejména mince, nebo

- c) poškozuje tuzemská platidla,

bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 144.

Nedovolená výroba a udávání náhražek tuzemských platidel.

Kdo bez povolení

- a) vyrobí nebo vydá náhražku tuzemských platidel, nebo
- b) takové náhražky do oběhu uvádí, jimi platí nebo je za platidla přijímá,

bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

Ohrožení devisového hospodářství.

§ 145.

- (1) Kdo úmyslně způsobí devisovému hospodářství značnou škodu tím, že jedná proti předpisům o devisovém hospodářství, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
 - b) jestliže k usnadnění takového činu vedl dvojí účetní knihy, odstranil účetní knihy nebo použil padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání,
 - c) porušil-li k usnadnění takového činu úřední uzávěru, nebo
 - d) dopustí-li se takového činu, ač byl již pro takový čin trestán.

§ 146.

Kdo v úmyslu způsobit devisovému hospodářství značnou škodu dosáhne na základě nepravdivého nebo neúplného údaje pro sebe nebo pro někoho jiného povolení nebo dokladu, potřebného podle devisových předpisů, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

§ 147.

Společná ustanovení.

Ochrany podle §§ 139 až 142 požívají též platidla cizozemská, jakož i tuzemské a cizozemské cenné papíry hromadně vydané, znějící na majitele nebo rubopisem převoditelné, a šeky.

Oddíl čtvrtý. Trestné činy daňové a porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou.

Zkrácení a ohrožení daně.

§ 148.

- (1) Kdo úmyslně ve značném rozsahu zkrátí daň nebo vyláká daňovou výhodu nebo takové výhody zneužije, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nejméně s dvěma osobami,
 - b) jestliže k usnadnění takového činu vedl dvojí účetní knihy, odstranil účetní knihy nebo použil padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání,
 - c) porušil-li k usnadnění takového činu úřední uzávěru,
 - d) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
 - e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 149.

- (1) Kdo v úmyslu zkrátit daň dopravuje zboží přes celní hranici a je přitom opatřen zbraní, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Kdo v úmyslu zkrátit daň nebo vylákat daňovou výhodu nebo takové výhody zneužít
 - a) spolčí se nejméně s dvěma osobami,
 - b) vede dvojí účetní knihy, účetní knihy odstraní nebo použije padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání, nebo
 - c) poruší úřední uzávěru,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 150.

Kdo úmyslně zkrátí daň nebo vyláká daňovou výhodu nebo takové výhody zneužije, ač byl již pro zkrácení a ohrožení daně podle § 148 nebo § 149 trestán, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou.

§ 151.

- (1) Kdo úmyslně značnou měrou ohrozí obecný zájem tím, že poruší zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nejméně s dvěma osobami,
 - b) jestliže k usnadnění takového činu vedl dvojí účetní knihy, odstranil účetní knihy nebo použil padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání,
 - c) porušil-li k usnadnění takového činu úřední uzávěru,
 - d) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
 - e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 152.

- (1) Kdo v úmyslu porušit zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží dopravuje zboží přes celní hranici a je přitom opatřen zbraní, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Kdo v úmyslu porušit zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží
- a) spolčí se nejméně s dvěma osobami,
 - b) vede dvojí účetní knihy, odstraní účetní knihy nebo použije padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání, nebo
 - c) poruší úřední uzávěru,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 153.

Kdo úmyslně poruší zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, ač byl již pro porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 151 nebo § 152 trestán, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

HLAVA TŘETÍ. TRESTNÉ ČINY PROTI POŘÁDKU VE VĚCECH VEŘEJNÝCH.

Oddíl první. Trestné činy proti lidové správě a soudnictví.

§ 154.

Násilí na veřejných sborech.

- (1) Kdo užije násilí nebo pohrůžky násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci národního výboru nebo soudu, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo se zúčastní srocení nejméně tří osob k činu uvedenému v odstavci 1.
- (3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 se zbraní, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 155.

Násilí pro výkon volebního práva.

- (1) Kdo užije proti jinému násilí nebo mu způsobí majetkovou újmu za to, že
 - a) vykonal nebo nevykonal volební právo vůbec, nebo
 - b) vykonal nebo nevykonal volební právo v určitém smyslu nebo určitým způsobem,bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 výkonu práva být zvolen.

§ 156.

Úplatkářství při volbách.

- (1) Kdo jinému poskytne, nabídne nebo slíbí majetkový prospěch za to, že
 - a) vykoná nebo nevykoná volební právo vůbec, nebo
 - b) vykoná nebo nevykoná volební právo v určitém smyslu nebo určitým způsobem,bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo v souvislosti s výkonem volebního práva žádá, přijme nebo si dá slíbit majetkový prospěch.

§ 157.

Volební podvod.

Kdo úmyslně, ač není k tomu oprávněn, vykoná volební právo, nebo kdo lstí jinému zabrání vykonat volební právo, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 158.

Nepravdivé čestné prohlášení.

Kdo úmyslně uvede nepravdu v čestném prohlášení, učiněném vůči úřadu k důkazu nebo k osvědčení nějaké skutečnosti, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 159.

Padělání a pozměňování veřejné listiny.

- (1) Kdo padělá veřejnou listinu nebo podstatně změní její obsah v úmyslu jí užít nebo dát jí užít jako pravé, nebo kdo úmyslně užije takové listiny jako pravé, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu,
 - b) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo

- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 160.

Padělání a pozměňování známek a kolků.

- (1) Kdo padělá nebo pozmění jakékoli poštovní nebo dávkové známky nebo kolky v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch, nebo kdo takové známky nebo kolky úmyslně uvádí do oběhu nebo jich užije jako pravých, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu,
 - b) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 161.

Křivá výpověď.

- (1) Kdo jako svědek, znalec nebo tlumočník úmyslně vypoví před soudem, prokurátorem, vyšetřovatelem, pokud koná vyšetřování podle trestního řádu, státním notářem, pokud vykonává rozhodovací činnost, nebo výkonným orgánem národního výboru nepravdu o podstatných okolnostech nebo je zamlčí, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,
 - a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má za následek značnou škodu, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 162.

Křivé obvinění.

- (1) Kdo jiného lživě obviní z trestného činu v úmyslu dát podnět k jeho stíhání, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,
 - a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má za následek značnou škodu, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 163.

Nadržování.

- (1) Kdo pachateli trestného činu pomáhá v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání, trestu nebo ochrannému opatření nebo jejich výkonu, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta; pomáhá-li však takto pachateli trestného činu, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, pomáhá-li způsobem uvedeným v odstavci 1 pachateli trestného činu, na který zákon stanoví trest smrti, trest odnětí svobody na pětadvacet let nebo trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně deset let.
- (3) Kdo se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 ve prospěch osoby sobě blízké, není trestný, ledaže by tak učinil v úmyslu
 - a) pomoci osobě, která se dopustila velezrady (§ 78), záškodnictví (§ 84), sabotáže (§ 85) nebo vyzvědačství (§§ 86 a 87),
 - b) opatřit sobě nebo někomu jinému majetkový prospěch, nebo
 - c) pomoci pachateli k tomu, aby unikl výkonu trestu propadnutí jmění nebo propadnutí věci anebo výkonu ochranného opatření.

§ 164.

Nepřekazení trestného činu.

- (1) Kdo úmyslně nepřekazí velezradu (§ 78), teror (§ 80a), záškodnictví (§ 84), sabotáž (§ 85), vyzvědačství (§§ 86 a 87), válečné škůdnictví podle § 99, padělání a pozměňování platidel (§ 139), udávání padělaných a pozměněných platidel (§ 140), obecné ohrožení podle § 190, vraždu (§ 216), loupež (§ 232), zběhnutí (§§ 273 a 274), vzpouru (§ 276), porušení velitelských povinností (§§ 287 a 288) nebo ohrožení bojového ducha podle §§ 295 a 296, bude potrestán odnětím svobody až na pět let.
- (2) Kdo se dopustí činu uvedeného v odstavci 1, není trestný, nemohl-li trestný čin překazit bez značných nesnází nebo bez nebezpečí pro sebe nebo, nejde-li o velezradu (§ 78), záškodnictví (§ 84), sabotáž (§ 85) nebo vyzvědačství (§§ 86 a 87), bez nebezpečí pro osobu sobě blízkou.

§ 165.

Neoznámení trestného činu.

- (1) Kdo se hodnověrným způsobem doví, že někdo jiný chystá nebo spáchal velezradu (§ 78), podvracení republiky (§ 79a), teror (§ 80a), záškodnictví (§ 84), sabotáž (§ 85), vyzvědačství (§§ 86 a 87), ohrožení státního tajemství podle § 88, válečné škůdnictví podle § 99, nedovolené ozbrojování (§§ 120 a 121), padělání a pozměňování platidel (§ 139), udávání padělaných a pozměněných platidel (§ 140), obecné ohrožení podle § 190, vraždu (§ 216), loupež (§ 232), rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 3 a 4, poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245a odst. 2 písm. a), zběhnutí (§§ 273 a 274) nebo vzpouru (§ 276) a úmyslně takový trestný čin bez odkladu oznámí prokurátoru nebo orgánu bezpečnosti, bude potrestán odnětím svobody až na pět let.
- (2) Kdo se dopustí činu uvedeného v odstavci 1, není trestný, nemohl-li oznámení učinit bez nebezpečí pro sebe nebo, nejde-li o velezradu (§ 78), záškodnictví (§ 84), sabotáž (§ 85) nebo vyzvědačství (§§ 86 a 87), bez nebezpečí pro osobu sobě blízkou.

§ 166.

Spolčení.

- (1) Kdo se s někým spolčí k trestnému činu, na který zákon stanoví trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně tři léta a nepřevyšuje pět let, nebo

kdo takové spolčení nebo jeho účastníky podporuje v jejich snahách,
bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až tři léta bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 trestného činu, na který zákon stanoví trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice převyšuje pět let.
- (3) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 trestného činu, na který zákon stanoví trest smrti nebo odnětí svobody na pětadvacet let.
- (4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se neužije, je-li spolčení k trestnému činu trestné podle jiných ustanovení.

Podněcování.

§ 167.

- (1) Kdo veřejně podněcuje k trestnému činu, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 trestného činu, na který zákon stanoví trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let.
- (3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 trestného činu, na který zákon stanoví trest smrti nebo odnětí svobody na pětadvacet let.

§ 168.

- (1) Kdo veřejně podněcuje k hromadnému neplnění povinnosti uložené podle zákona, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,
 - a) týká-li se čin uvedený v odstavci 1 povinnosti zvláště důležité,
 - b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 169.

Schvalování trestného činu.

- (1) Kdo veřejně
 - a) vychvaluje nebo výslovně schvaluje trestný čin nebo jinak s ním projevuje souhlas, nebo
 - b) vychvaluje nebo oslavuje pro trestný čin jeho pachatele,bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo v úmyslu projevit souhlas s trestným činem
 - a) pachatele odmění,
 - b) poskytne mu náhradu za trest nebo za plnění uložené soudem, nebo

c) na takovou odměnu nebo náhradu sbírá.

- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 trestného činu, na který zákon stanoví trest smrti, trest odnětí svobody na pětadvacet let nebo trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně deset let.

§ 170.

Vzpoura vězňů.

- (1) Kdo se zúčastní vzepření skupiny vězňů dozorčímu orgánu, jeho rozkazu nebo vězeňskému řádu, bude potrestán odnětím svobody až na pět let.
- (2) Kdo se s někým spolčí k provedení nebo k podnícení činu uvedeného v odstavci 1, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Maření výkonu úředního rozhodnutí.

§ 171.

Kdo úmyslně maří nebo ztěžuje výkon rozhodnutí národního výboru, soudu nebo jiného úřadu nebo veřejného orgánu tím, že

- a) zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnou, zatají, zcizí nebo odstraní věc, které se toto rozhodnutí týká, nebo
- b) uprchne stráží nebo z vazby,

bude potrestán odnětím svobody až na pět let.

§ 172.

Kdo z nedbalosti umožní nebo usnadní jinému, aby uprchl stráží nebo z vazby, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 173.

Maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.

Kdo v úmyslu mařit nebo zatěžovat výkon státního dozoru nad církví nebo náboženskou společností poruší ustanovení zákona o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Oddíl druhý. Trestné činy proti povinnostem veřejných činitelů.

Porušení povinnosti veřejného činitele.

§ 175.

- (1) Veřejný činitel, který v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch
- a) obstarává veřejné věci způsobem zákonu odporujícím,
 - b) překročí meze své pravomoci, nebo
 - c) nesplní svou povinnost,
- bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až pět let.
- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,
- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek závažné porušení činnosti úřadu nebo jiného veřejného orgánu, národního podniku, lidového družstva nebo jiné organizace socialistického sektoru, v nichž je pachatel činný nebo pro které pracuje,
 - b) může-li být takovým činem zvýšenou měrou ohrožena důvěra pracujícího lidu v nestranost nebo vážnost úřadu nebo jiného veřejného orgánu,
 - c) má-li takový čin za následek jinou značnou škodu, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 176.

- (1) Veřejný činitel, který z nedbalosti zmaří splnění úkolů mu svěřených tím, že
- a) obstarává veřejné věci způsobem zákonu odporujícím,
 - b) překročí meze své pravomoci, nebo
 - c) nesplní svou povinnost,
- bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,
- a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 poškozen důležitý obecný zájem,
 - b) má-li takový čin za následek jinou značnou škodu, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Oddíl třetí.

Trestné činy proti veřejným činitelům.

§ 177.

Násilí na veřejném činiteli.

- (1) Kdo užije násilí nebo pohrůžky násilí
- a) v úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele,
 - b) proti veřejnému činiteli pro výkon jeho pravomoci, nebo
 - c) proti jinému za to, že vystoupil na ochranu veřejného činitele,
- bude potrestán odnětím svobody na pět let.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo se zúčastní sročení nejméně tří osob k činu uvedenému v odstavci 1.
- (3) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 se zbraní,
 - b) ublíží-li takovým činem na zdraví veřejnému činiteli nebo tomu, kdo vystoupil na jeho ochranu, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 178.

Osobování si pravomoci veřejného činitele.

Kdo si osobuje pravomoc veřejného činitele v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch, bude potrestán odnětím svobody na pět let.

§ 179.

Rušení výkonu pravomoci veřejného činitele.

Kdo ztíží výkon pravomoci veřejného činitele tím, že se do výkonu vmísí, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 180.

Urážka veřejného činitele.

Kdo urazí veřejného činitele při výkonu jeho pravomoci nebo pro tento výkon, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

Oddíl čtvrtý. Úplatkářství.

§ 181.

Přijímání úplatku.

- (1) Kdo v souvislosti s rozhodováním ve věcech obecného zájmu nebo s výkonem takového rozhodnutí přijme nebo si dá slíbit úplatek, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Kdo za okolností uvedených v odstavci 1 žádá úplatek, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 jako veřejný činitel.

§ 182.

Podplácení.

- (1) Kdo jinému v souvislosti s rozhodováním ve věcech obecného zájmu nebo s výkonem takového rozhodnutí poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 vůči veřejnému činiteli.

§ 183.

Nepřímé úplatkářství.

Kdo žádá nebo přijme úplatek za to, že bude svým vlivem působit na výkon pravomoci veřejného činitele, nebo za to, že tak již učinil, nebo

kdo jinému z takového důvodu úplatek poskytne, nabídne nebo slíbí,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 184.

Zvláštní ustanovení o účinné lítosti.

Pro podplácení (§ 182) a nepřímé úplatkářství (§ 183) není trestný ten, kdo úplatek poskytne nebo slíbí jen proto, že byl o to požádán, a učiní o tom dobrovolně bez odkladu oznámení prokurátoru nebo orgánu národní bezpečnosti.

Oddíl pátý.

Jiné trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných.

§ 185.

Nebezpečné vyhrožování.

Kdo v úmyslu vzbudit alespoň u části obyvatelstva nějakého místa strach nebo nepokoj vyhrožuje, že způsobí obecné nebezpečí (§ 190), bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Opilství.

§ 186.

Kdo se požitím alkoholického nápoje nebo jinak přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustí trestného činu, bude potrestán odnětím svobody až na pět let; dopustí-li se však trestného činu, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším.

§ 187.

- (1) Kdo se opije, byť i z nedbalosti, ač je v opilosti náchylný k výtržnostem, nebo kdo osobu, která je v opilosti náchylná k výtržnostem, úmyslně opije nebo její opilost zvyšuje, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo požije alkoholického nápoje za takových okolností, že by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku.

§ 188a

Příživnictví

Kdo se živí nekalým způsobem a vyhýbá se poctivé práci, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

§ 188b

Výtržnictví

Kdo vzbudí veřejné pohoršení tím, že se dopustí hrubé neslušnosti nebo výtržnosti, které svědčí o jeho zjevné neúctě vůči společnosti, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

§ 189.

Pomluva.

- (1) Kdo úmyslně ohrozí vážnost jiného u spoluobčanů tím, že o něm někomu sdělí nepravdu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 veřejně,
 - b) dopustí-li se takového činu proti veřejnému činiteli pro výkon jeho pravomoci, nebo

- c) jestliže takový čin může mít nebo má za následek těžkou újmu.

HLAVA ČTVRTÁ. TRESTNÉ ČINY OBECNĚ NEBEZPEČNÉ.

Obecné ohrožení.

§ 190.

- (1) Kdo úmyslně vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví anebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu (obecné nebezpečí) tím, že
- a) způsobí požár nebo povodeň,
 - b) způsobí škodlivý účinek výbušnin, plynu, elektřiny nebo jiných podobně nebezpečných látek nebo sil, nebo
 - c) dopustí se jiného podobného obecně nebezpečného jednání,
- bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně
- a) obecné nebezpečí zvýší, nebo
 - b) jeho odvrácení nebo zmírnění zmaří nebo ztíží.
- (3) Odnětím svobody na pět až dvacet let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 na majetku, který je v socialistickém vlastnictví,
 - b) má-li takový čin za následek hrozivou tíseň nebo těžkou újmu na zdraví mnoha lidí nebo rozsáhlou škodu na majetku, nebo
 - c) dopustí-li se takového činu za zvýšeného ohrožení vlasti.
- (4) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 opětovně v krátké době,
 - b) dopustí-li se takového činu jako člen spolčení, nebo
 - c) má-li takový čin za následek smrt.

§ 191.

- (1) Kdo k spáchání obecného ohrožení (§ 190)
- a) nabídne se nebo nabídne svou pomoc,
 - b) s někým se spolčí, nebo
 - c) vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává výbušninu, hořlavinu nebo jinou podobně nebezpečnou látku,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

- (2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

§ 192.

- (1) Kdo z nedbalosti způsobí nebo zvýší obecné nebezpečí (§ 190) anebo jeho odvrácení nebo zmírnění zmaří nebo ztíží, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) poruší-li činem uvedeným v odstavci 1 důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání nebo uloženou mu podle zákona,
 - b) dopustí-li se takového činu na majetku, který je v socialistickém vlastnictví, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 193.

Porušení povinnosti při hroživé tísni.

Kdo úmyslně maří nebo ztěžuje odvrácení nebo zmírnění hroživé tísne, která přímo postihuje alespoň část obyvatelstva nějakého místa, tím, že bez závažného důvodu

- a) odepře pomoc, která je mu podle zákona uložena nebo k níž se zavázal, nebo
- b) zmaří poskytnutí takové pomoci jinou osobou,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

Ohrožení provozu obecně prospěšných zařízení.

§ 194.

- (1) Kdo úmyslně ohrozí provoz
- a) veřejného telefonu, telegrafu nebo rozhlasu, pošty anebo železnice nebo jiného zařízení pro hromadnou veřejnou dopravu,
 - b) podmořského kabelu,
 - c) zařízení energetického nebo vodárenského,
 - d) veřejného ochranného zařízení proti požáru, povodni nebo jiné živelní pohromě, nebo
 - e) obranných nebo ochranných zařízení proti leteckým nebo jiným podobným útokům nebo proti jejich následkům,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti,
 - b) má-li takový čin za následek skutečnou poruchu provozu, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 195.

Kdo z nedbalosti ohrozí provoz obecně prospěšného zařízení (§ 194), bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 196.

Nedovolená výroba a držení zbraní a výbušnin.

- (1) Kdo bez povolení vyrábí zbraně nebo střelivo nebo s nimi obchoduje, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo bez povolení vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává výbušninu nebo jí užívá.

Nedovolená výroba a držení omamných prostředků a jedů.

§ 197.

- (1) Kdo bez povolení vyrobí, doveze, vyveze, jinému opatří nebo přechovává omamné prostředky nebo jedy, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu nebo výdělečně, nebo
 - b) má-li takový čin za následek smrt člověka nebo těžkou újmu na zdraví mnoha lidí.

§ 198.

Kdo vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává předmět určený k neoprávněné výrobě omamných prostředků nebo jedů, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Šíření nakažlivých chorob.

§ 199.

- (1) Kdo úmyslně způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé lidské choroby, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt člověka nebo těžkou újmu na zdraví mnoha lidí.

§ 200.

Kdo z nedbalosti způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé lidské choroby, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 201.

- (1) Kdo úmyslně způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé choroby domácích nebo jiných hospodářsky důležitých zvířat, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek rozšíření takové choroby.

§ 202.

- (1) Kdo úmyslně způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé choroby nebo škůdce užitkových rostlin, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek rozšíření takové choroby nebo takového škůdce.

Ohrožení zdraví závadnými potravinami a jinými potřebami.

§ 203.

- (1) Kdo má na prodej nebo za tím účelem vyrobí anebo sobě nebo někomu jinému opatří úmyslně potraviny nebo jiné předměty, jejichž požití nebo užití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt člověka nebo těžkou újmu na zdraví mnoha lidí.

§ 204.

Kdo má na prodej nebo za tím účelem vyrobí anebo sobě nebo někomu jinému opatří z nedbalosti potraviny nebo jiné předměty, jejich požití nebo užití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 205.

Společná ustanovení.

Nářízením ministra spravedlnosti bude určeno, co se považuje za omamné prostředky a jedy ve smyslu §§ 197 a 198, které choroby se považují za nakažlivé ve smyslu §§ 199 až 202 a na které škůdce se vztahuje ustanovení § 202.

HLAVA PÁTÁ. TRESTNÉ ČINY PROTI RODINĚ A MLÁDEŽI.

§ 206.

Dvojí manželství.

Kdo za trvání svého manželství uzavře manželství jiné, nebo kdo uzavře manželství s osobou, která již je v manželství jiném,

bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 207.

Porušení zákona o právu rodinném.

Kdo při výkonu své duchovenské činnosti nebo podobné své náboženské funkce poruší, byť i z nedbalosti, ustanovení zákona o právu rodinném, zejména tím, že vykoná sňatkové obřady náboženské s osobami, které spolu neuzavřely manželství, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 208.

Záměna rodinné příslušnosti.

Kdo podvrhne dítě nebo jinak způsobí záměnu nebo utajení rodinné příslušnosti někoho jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 209.

Odložení dítěte.

- (1) Kdo odloží dítě, které si samo nemůže opatřit pomoc, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt.

Zanedbání povinné výživy.

§ 210.

- (1) Kdo neplní, byť i z nedbalosti, svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Kdo se vyhýbá plnění své zákonné povinnosti vyživovat nebo zaopatřovat jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (3) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, je-li oprávněná osoba činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 vydána nouzi nebo jinému nebezpečí.

§ 211.

Pro zanedbání povinné výživy podle § 210 není pachatel trestný, jestliže takový čin nemá trvale nepříznivých následků a pachatel svou povinnost dodatečně splní dříve, než soud první stolice počne vyhlašovat rozsudek.

§ 212.

Týrání svěřené osoby.

Kdo týrá osobu, která je v jeho péči nebo výchově, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

§ 213.

Podávání alkoholických nápojů osobám nezletilým.

Kdo podá osobě mladší než osmnáct let pro její vlastní potřebu alkoholický nápoj v takové míře, že tím může být ohroženo její zdraví, nebo kdo tomu nezabrání, ač je to jeho povinností, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 214.

Únos.

- (1) Kdo osobu mladší než patnáct let nebo osobu stíženou duševní poruchou nebo duševně nedostatečně vyvinutou odejme z moci toho, kdo má povinnost o ni pečovat, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu opatřit sobě nebo někomu jinému majetkový prospěch,
 - b) je-li takovým činem ohrožen mravní vývoj unesené osoby, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 215.

Ohrožení mravní výchovy mládeže.

Kdo, byť i z nedbalosti, vydá osobu mladší než osmnáct let v nebezpečí zpustnutí tím, že neplní svou povinnost o ni pečovat, kdo takové osobě úmyslně umožní vést zahálčivý nebo nemravný život, nebo kdo takovou osobu k zahálčivému nebo nemravnému životu svádí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

HLAVA ŠESTÁ.**TRESTNÉ ČINY PROTI ŽIVOTU A ZDRAVÍ.**

§ 216.

Vražda.

- (1) Kdo jiného úmyslně usmrtí, bude potrestán odnětím svobody na patnáct až pětadvacet let.
- (2) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 na několika osobách nebo opětovně,
 - b) dopustí-li se takového činu při loupeži nebo způsobem zvláště surovým, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 217.

Vražda novorozeného dítěte matkou.

Matka, která v rozrušení způsobeném porodem úmyslně usmrtí své novorozené dítě při porodu nebo hned po něm, bude potrestána odnětím svobody na pět až deset let.

Ublížení na zdraví.

§ 219.

- (1) Kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi pro výkon jejich povinnosti,
 - b) dopustí-li se takového činu na někom pro jeho národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že poškozený je bez vyznání nebo že je stoupencem lidově demokratického řádu, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví.
- (4) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

§ 220.

- (1) Kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, bude potrestán odnětím svobody na tři až deset let.
- (2) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

Ublížení na zdraví z nedbalosti.

§ 221.

- (1) Kdo jinému z nedbalosti ublíží na zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce.
- (2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán, poruší-li činem uvedeným v odstavci 1 důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání nebo uloženou mu podle zákona.

§ 222.

- (1) Kdo jinému z nedbalosti způsobí těžkou újmu na zdraví nebo smrt, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, poruší-li činem uvedeným v odstavci 1 důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání nebo uloženou mu podle zákona.

§ 223.

Rvačka.

- (1) Kdo úmyslně ohrozí život nebo zdraví jiného tím, že se zúčastní rvačky, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán, je-li při činu uvedeném v odstavci 1 někomu jinému způsobena těžká újma na zdraví nebo smrt.

Ohrožení pohlavní nemocí.

§ 224.

Kdo jiného úmyslně vydá v nebezpečí pohlavní nákazy, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 225.

Kdo jiného z nedbalosti vydá v nebezpečí pohlavní nákazy, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 226.

Účast na sebevraždě.

- (1) Kdo jiného pohne k sebevraždě nebo jinému k sebevraždě pomáhá, bude potrestán, došlo-li alespoň k pokusu sebevraždy, odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 na osobě mladší než osmnáct let nebo na osobě stíženě duševní poruchou nebo duševně nedostatečně vyvinuté, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Neposkytnutí pomoci.

§ 227.

- (1) Kdo úmyslně neposkytne potřebnou pomoc osobě, která je v nebezpečí smrti, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo pro někoho jiného, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1, ač je podle povahy svého povolání povinen pomoc poskytnout.

§ 228.

Řidič dopravního prostředku, který po dopravní nehodě, na níž měl účast, úmyslně neposkytne potřebnou pomoc osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo pro někoho jiného, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

HLAVA SEDMÁ.
TRESTNÉ ČINY PROTI
SVOBODĚ A DŮSTOJNOSTI ČLOVĚKA.

Oddíl první.
Trestné činy proti svobodě.

§ 229.

Omezování osobní svobody.

- (1) Kdo jinému bez oprávnění brání užívat osobní svobody, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu usnadnit jiný trestný čin,
 - b) dopustí-li se takového činu se zbraní, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt.

§ 230.

Zbavení osobní svobody.

- (1) Kdo jiného zbaví osobní svobody, bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.
- (2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,
 - a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 231.

Zavlečení do ciziny.

- (1) Kdo jiného zavleče do ciziny, bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.
- (2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,
 - a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt, nebo

- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 232.

Loupež.

- (1) Kdo proti někomu užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, bude potrestán odnětím svobody na dvě až deset let.
- (2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
 - b) má-li takový čin za následek těžkou újmu na zdraví, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na patnáct až pětadvacet let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

§ 233.

Vydírání.

- (1) Kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 se zbraní, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 234.

Omezování svobody vyznání.

Kdo násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy

- a) nutí jiného k účasti na náboženském úkonu,
- b) zdržuje jiného bez oprávnění od takové účasti, nebo
- c) jinému v užívání svobody vyznání jinak brání,

bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až dvě léta.

§ 235.

Útisk.

Kdo zneužívá něčí tísně nebo závislosti nutí ho, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 236.

Rušení domovní svobody.

- (1) Kdo vnikne do domu nebo bytu jiného tím, že užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí, kdo tam bez oprávnění vnikne v úmyslu vykonat tam násilí, nebo

kdo tam bez oprávnění setrvá v úmyslu vykonat tam násilí,
bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 se zbraní,
 - b) dopustí-li se takového činu spolu s někým, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 237.

Porušení tajemství listovního a tajemství dopravovaných zpráv.

- (1) Kdo úmyslně poruší tajemství
- a) uzavřených listů nebo jiných písemností, zasílaných poštou nebo jiným dopravním prostředkem, nebo
 - b) zpráv podávaných telefonem, telegrafem nebo jiným takovým veřejným zařízením,
- bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce.
- (2) Zaměstnanec poštovní, telegrafní nebo telefonní služby, který
- a) dopustí se činu uvedeného v odstavci 1,
 - b) někomu jinému úmyslně umožní spáchání takového činu, nebo
 - c) pozmění nebo potlačí písemnost dopravovanou poštou nebo jiným dopravním prostředkem anebo zprávu podanou telegraficky nebo podobným způsobem,
- bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (3) Kdo v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch
- a) prozradí tajemství, o němž se dověděl z písemnosti, telegramu nebo telefonního hovoru, které mu nebyly určeny, nebo
 - b) takového tajemství využije,
- bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Oddíl druhý.

Trestné činy proti důstojnosti člověka.

§ 238.

Znásilnění.

- (1) Kdo násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí donutí ženu k souloži, nebo kdo k takovému účelu zneužije její bezbrannosti,
bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.
- (2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,
- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví, nebo

- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na patnáct až pětadvacet let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

Pohlavní zneužití.

§ 239.

- (1) Kdo vykoná soulož s osobou mladší než patnáct let, nebo kdo takové osoby jinak pohlavně zneužije, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až deset let.
- (2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,
- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na patnáct až pětadvacet let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

§ 240.

Kdo osobu mladší než osmnáct let nebo osobu svěřenou jeho doзору přiměje k mimomanželské souloži, zneužívaje její závislosti, nebo kdo takové osoby, zneužívaje její závislosti, jinak pohlavně zneužije, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

§ 241.

Pohlavní styk s osobou téhož pohlaví.

- (1) Kdo se pohlavně stýká s osobou téhož pohlaví, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1
- a) s osobou mladší než osmnáct let, nebo
 - b) za úplatu.
- (3) Kdo se nabídne k pohlavnímu styku s osobou téhož pohlaví za úplatu, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

§ 242.

Soulož mezi příbuznými.

Kdo vykoná soulož s příbuzným v pokolení přímém nebo se sourozencem, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 243.

Obchod se ženami.

- (1) Kdo do ciziny zláká, najme nebo dopraví ženu v úmyslu, aby jí tam bylo užito k pohlavnímu styku s někým jiným, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu, aby ženy bylo užito k pohlavnímu styku za úplatu,
 - b) dopustí-li se takového činu na ženě mladší než osmnáct let, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 243a

Kuplířství

Kdo jiného zjedná, přiměje nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 244.

Ohrožení mravnosti.

- (1) Kdo uvádí do oběhu nebo činí veřejně přístupnými tiskovinu, film, vyobrazení nebo jiný předmět, které ohrožují mravnost, nebo kdo takový předmět za tím účelem vyrobí nebo přechovává, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu, nebo
 - b) dopustí-li se takového činu výdělečně.

HLAVA OSMÁ.

TRESTNÉ ČINY MAJETKOVÉ.

§ 245

Rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví

- (1) Kdo majetek, který je v socialistickém vlastnictví, rozkrádá tím, že
 - a) zmocní se věci z takového majetku v úmyslu nakládat s ní jako s vlastní,
 - b) nakládá s věcí z takového majetku, která mu byla svěřena, jako s vlastní, nebo
 - c) ke škodě takového majetku sebe nebo někoho jiného jinak neoprávněně obohatí,bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až pět let.
- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně,
 - b) dopustí-li se takového činu jako člen spolčení,
 - c) dopustí-li se takového činu, ač již byl v posledních pěti letech pro takový čin odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán, je-li činem uvedeným v odstavci 1 způsobena značná škoda.
- (4) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán, jestliže činem uvedeným v odstavci 1, jehož se dopustil zneužívaje svého postavení jako veřejný činitel, způsobil značnou škodu.

Poškozování majetku v socialistickém vlastnictví

§ 245a

- (1) Kdo na majetku, který je v socialistickém vlastnictví, úmyslně způsobí škodu, zejména tím, že věc z takového majetku zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,
- a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 způsobena značná škoda, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 246.

- (1) Kdo na majetku, který je v socialistickém vlastnictví, způsobí z nedbalosti škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, je-li činem uvedeným v odstavci 1 způsobena značná škoda.

§ 247.

Krádež.

- (1) Kdo se zmocní cizí věci v úmyslu nakládat s ní jako s vlastní, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně,
 - b) dopustí-li se takového činu se zbraní,
 - c) pokusí-li se bezprostředně po takovém činu uchovat si věc násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí,
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 248.

Zpronevěra.

- (1) Kdo s cizí věcí, která mu byla svěřena, nakládá jako s vlastní, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako poručník, opatrovník nebo jiná osoba, která má povinnost hájit zájmy poškozeného, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 249.

Podvod.

- (1) Kdo jiného úmyslně poškodí na majetku nebo na právech tím, že
 - a) jeho nebo někoho jiného uvede v omyl, nebo
 - b) využije omylu jeho nebo někoho jiného,bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Podílnictví.

§ 250.

- (1) Kdo ukryje nebo na sebe nebo na někoho jiného převede úmyslně věc, která byla získána trestným činem spáchaným jinou osobou, anebo to, co za takovou věc bylo opatřeno, nebo kdo takovou činnost zprostředkuje, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 251.

Kdo ukryje nebo na sebe nebo na někoho jiného převede z nedbalosti věc, která byla získána trestným činem spáchaným jinou osobou, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 252.

Lichva.

- (1) Kdo zneužívá něčí tísně, nezkušenosti nebo rozumové slabosti nebo něčího rozrušení dá sobě nebo někomu jinému poskytnout nebo slíbit plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru, nebo kdo takovou pohledávku uplatní nebo v úmyslu ji uplatnit na sebe převede, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 253.

Nevěrná správa.

- (1) Kdo jiného úmyslně poškodí tím, že poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí jmění, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako poručník, opatrovník nebo jiná osoba, která má zvláštní povinnost hájit zájmy poškozeného, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 254.

Zatajení.

- (1) Kdo s cizí věcí, která se dostala do jeho moci nálezem, omylem nebo jinak bez přivolení osoby oprávněné, nakládá jako s vlastní, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek značnou škodu.

§ 255.

Poškození cizí věci.

- (1) Kdo úmyslně zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 na věci veřejného činitele pro výkon jeho pravomoci,
 - b) dopustí-li se takového činu na věci svědka, znalce nebo tlumočníka pro výkon jeho povinnosti, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 256.

Pytláctví.

- (1) Kdo úmyslně zasáhne do cizího práva myslivosti nebo rybolovu tím, že
 - a) loví zvěř nebo ryby, nebo
 - b) zvěř, ryby nebo jinou věc, na kterou se vztahuje toto právo, zničí, poškodí nebo s nimi nakládá jako s vlastními,bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně,
 - b) dopustí-li se takového činu na zvěři v oboře nebo za doby hájení,
 - c) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, pokusí-li se bezprostředně po činu uvedeném v odstavci 1 uchovat si věc násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí.

§ 257.

Poškození věřitele.

- (1) Kdo úmyslně zmaří i jen částečné uspokojení svého věřitele tím, že
 - a) zničí, poškodí, zatají, zcizí nebo odstraní část svého jmění,
 - b) předstírá nebo uzná neexistující právo nebo závazek, nebo
 - c) své jmění jinak zmenší,bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně zmaří i jen částečné uspokojení věřitele někoho jiného tím, že
 - a) zničí, poškodí, zatají, zcizí nebo odstraní část jmění dlužníka,
 - b) ke jmění dlužníka uplatní neexistující právo nebo pohledávku, nebo
 - c) jmění dlužníka jinak zmenší.
- (3) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 za následek značnou škodu.

§ 258.

Nekalá soutěž.

Kdo jednáním, které je v rozporu s předpisy upravujícími soutěž v hospodářském styku nebo se zvyklostmi soutěže, úmyslně vážně ohrozí hospodářský chod nebo rozvoj podniku, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 259.

Porušení práva k ochranné známce a k chráněnému vzoru.

- (1) Kdo úmyslně uvede do obchodu nebo má na prodej zboží neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, nebo známkou nebo značkou snadno s ní zaměnitelnou, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně uvede do obchodu, má na prodej nebo za účelem dosažení hospodářského prospěchu vyrobí zboží podle chráněného vzoru, k jehož užívání přísluší výhradní právo jinému, nebo podle vzoru snadno s ním zaměnitelného.

§ 260.

Porušení patentního práva.

Kdo úmyslně zasáhne do práva majitele vynálezu způsobem, který přísluší majiteli vynálezu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 261.

Porušení původského práva.

Kdo dílem, které je předmětem původského práva, úmyslně bez oprávnění naloží způsobem, který přísluší původci, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

HLAVA DEVÁTÁ.**TRESTNÉ ČINY PROTI BRANNOSTI.**

§ 262.

Maření způsobilosti k službě.

- (1) Kdo sebe nebo někoho jiného úmyslně učiní trvale nebo dočasně nezpůsobilým nebo méně způsobilým k plnění branné povinnosti nebo jiných úkolů pro obranu vlasti, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

§ 263.

Nesplnění odvodní povinnosti.

- (1) Kdo se nedostaví k odvodu, k přezkoušení nebo k nemocničnímu nebo výběrovému vyšetření v úmyslu nesplnit svou odvodní povinnost nebo její splnění oddálit, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

§ 264.

Obcházení branné povinnosti.

- (1) Kdo se dopustí pletich v úmyslu dosáhnout úlev v plnění branné povinnosti, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Kdo se dopustí pletich v úmyslu
 - a) sám se zcela nebo zčásti vyhnout plnění branné povinnosti, nebo
 - b) někoho jiného zcela nebo zčásti vymknout z plnění branné povinnosti,bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až dvě léta.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 za zvýšeného ohrožení vlasti.

Nenastoupení služby v branné moci.

§ 265.

- (1) Kdo v úmyslu vyhnout se trvale vojenské činné službě nebo zvláštní službě nenastoupí službu v branné moci do čtyřiaadvaceti hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím rozkaze, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 266.

- (1) Kdo nenastoupí, byť i z nedbalosti, službu v branné moci do čtyřiaadvaceti hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím rozkaze, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

§ 267.

Kdo po vyhlášení mobilisace, byť i z nedbalosti,

- a) neprodleně se nedostaví z ciziny k nastoupení vojenské činné služby, nebo
- b) neuposlechne výzvy vydané podle ustanovení branného zákona ke vstupu do vojenských služeb spojeneckého státu,

bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

§ 268.

Porušení osobních a věcných povinností.

- (1) Kdo úmyslně
 - a) nesplní osobní nebo věcnou povinnost pro obranu vlasti,

- b) vyhýbá se splnění takové povinnosti, nebo
 - c) maří nebo ztěžuje plnění takové povinnosti jinou osobou,
- bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
 - b) jsou-li takovým činem značnou měrou ohroženy zájmy obrany vlasti, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

HLAVA DESÁTÁ. TRESTNÉ ČINY VOJENSKÉ.

§ 269.

Úvodní ustanovení.

- (1) Trestnými činy vojenskými jsou trestné činy, které porušují vojenskou kázeň nebo stanovený výkon vojenské služby.
- (2) Příímým pachatelem nebo spolupachatelem trestných činů vojenských může být jen
 - a) vojenská osoba v činné službě,
 - b) osoba, která se povoláním k zvláštní službě stala příslušníkem branné moci,
 - c) příslušník vojensky organisovaného nebo jiného sboru, jehož příslušníci podléhají podle zvláštních zákonů ustanovením o trestných činech vojenských, v činné službě,
 - d) vojenská osoba a příslušník sboru uvedeného pod písm. c) mimo činnou službu, je-li ve služebním stejnokroji, nebo
 - e) válečný zajatec.
- (3) Ustanovení této hlavy se vztahují na návodce a pomocníka i tehdy, není-li osobou uvedenou v odstavci 2.
- (4) Kde se v této hlavě mluví o vojenských osobách, o vojenské službě, o vojenské kázni a o vojenských povinnostech, rozumějí se tím osoby uvedené v odstavci 2, jejich služba, kázeň a povinnosti.

Oddíl první.

Trestné činy proti povinnosti konat vojenskou činnou službu.

Vyhýbání se služební povinnosti.

§ 270.

- (1) Kdo se úmyslně vyhne plnění služební povinnosti nebo služebního úkonu tím, že
 - a) poškodí se na zdraví, opije nebo učiní jinak nezpůsobilým, nebo

- b) padělá listinu, předstírá nemoc, použije jiného úskoku nebo se odvolává na náboženské nebo jiné přesvědčení,

bude potrestán odnětím svobody na pět let.

- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu vyhnout se plnění zvláště důležité služební povinnosti nebo zvláště důležitého služebního úkonu, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Smrtí bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace.

§ 271.

- (1) Kdo se z nedbalosti učiní nezpůsobilým nastoupit službu nebo ji vykonávat tím, že se opije, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až dvě léta bude pachatel potrestán,
 - a) má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za bojové situace.
- (4) Smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 za bojové situace jako velitel a čin má zvláště těžký následek.

§ 272.

Svémocné odloučení.

- (1) Kdo se svémocně vzdaluje (§ 306) po dobu delší než čtyřadvacet hodin, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Kdo se svémocně vzdaluje
 - a) soustavně,
 - b) po dobu delší než šest dnů, nebo
 - c) po dobu delší než dva dny v době zvýšeného výkonu služebních úkolů, zejména při závěrečném cvičení, soustředění, vojenské výpomoci nebo podobných příležitostech,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války.

Zběhnutí.

§ 273.

- (1) Kdo se svémocně vzdaluje (§ 306)

- a) v úmyslu trvale se vyhnout vojenské službě,
- b) po dobu delší než čtrnáct dní, nebo
- c) po dobu delší než šest dní v době zvýšeného výkonu služebních úkolů, zejména při závěrečném cvičení, soustředění, vojenské výpomoci nebo podobných příležitostech,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

- (2) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) zběhne-li nejméně s dvěma vojenskými osobami nebo jako vojenská osoba z povolání,
 - b) zběhne-li, opominuv důležitý služební úkon,
 - c) byl-li pro zběhnutí již trestán, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na pět až dvacet let a propadnutím jmění bude pachatel potrestán, zběhne-li do ciziny.

§ 274.

Kdo se za války nebo za bojové situace svémocně vzdaluje (§ 306)

- a) v úmyslu trvale se vyhnout vojenské službě, nebo
- b) po dobu delší než dva dny,

bude potrestán smrtí a propadnutím jmění.

§ 275.

Spolčení k zběhnutí.

- (1) Kdo se spolčí nejméně s dvěma vojenskými osobami k zběhnutí (§§ 273 a 274), bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán, je-li účelem činu uvedeného v odstavci 1 zběhnutí do ciziny.
- (3) Odnětím svobody na pět až dvacet let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace, nebo
 - b) je-li účelem takového činu zběhnutí k nepříteli.

Oddíl druhý.

Trestné činy proti vojenské podřízenosti a vojenské cti.

§ 276.

Vzpoura.

- (1) Kdo se zúčastní vzepření skupiny podřízených představenému, jeho rozkazu, služebnímu nařízení nebo vojenským povinnostem, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až dvacet let bude pachatel potrestán,

- a) je-li při činu uvedeném v odstavci 1 užito násilí,
 - b) je-li nutno k potlačení takového činu použít mimořádné moci, nebo
 - c) jestliže takový čin může mít nebo má zvláště těžký následek.
- (3) Je-li čin uvedený v odstavci 1 spáchán za bojové situace nebo je-li při takovém činu spáchaném za války některá z okolností uvedených v odstavci 2, budou osnovatelé a hlavní účastníci potrestáni smrtí a ostatní pachatelé odnětím svobody na deset až pětadvacet let.

§ 277.

Spolčení ke vzpouře.

Kdo se s někým spolčí k provedení nebo k podnícení vzpoury (§ 276), bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

§ 278.

Neuposlechnutí rozkazu.

- (1) Kdo odepře provést nebo, byť i z nedbalosti, neprovede rozkaz náčelníka, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,
- a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 má zvláště těžký následek, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se úmyslně dopustí činu uvedeného v odstavci 1
- a) za bojové situace, nebo
 - b) za války a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 2.

§ 279.

Zprotivení.

- (1) Kdo klade odpor vojenské osobě, která plní služební povinnost, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,
- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 se zbraní nebo násilím,
 - b) dopustí-li se takového činu nejméně s dvěma osobami,
 - c) ublíží-li takovým činem napadenému na zdraví, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Smrtí bude pachatel potrestán,
- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt, nebo
 - b) jestliže se dopustí takového činu za bojové situace a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 2.

§ 280.

Donucení k porušení služební povinnosti.

- (1) Kdo donutí vojenskou osobu, která plní služební povinnost, k porušení této povinnosti, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 se zbraní nebo násilím,
 - b) dopustí-li se takového činu nejméně s dvěma osobami,
 - c) ublíží-li takovým činem napadenému na zdraví, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt, nebo
 - b) jestliže se dopustí takového činu za bojové situace a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 2.

§ 281.

Porušení předpisů a nařízení.

- (1) Kdo poruší, byť i z nedbalosti, služební předpis nebo služební nařízení, ač byl již pro obdobný čin nejméně dvakrát kázeňsky trestán, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Urážky mezi vojenskými osobami.

§ 282.

- (1) Kdo urazí
 - a) představeného nebo vyššího,
 - b) podřízeného nebo nižšího, nebo
 - c) vojenskou osobu stejné hodnosti v době, kdy sám nebo uražený vykonává službu,bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 283.

- (1) Kdo násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí urazí
 - a) představeného nebo vyššího, nebo
 - b) podřízeného nebo nižšího,bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v době, kdy sám nebo uražený vykonává službu,
 - b) dopustí-li se takového činu proti vojenské strážci,
 - c) dopustí-li se takového činu se zbraní nebo nejméně s dvěma osobami,

- d) ublíží-li takovým činem uraženému na zdraví, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 284.

- (1) Kdo násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí urazí vojenskou osobu stejné hodnosti v době, kdy sám nebo uražený vykonává službu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 proti vojenské stráži,
 - b) dopustí-li se takového činu se zbraní nebo nejméně s dvěma osobami,
 - c) ublíží-li takovým činem uraženému na zdraví, nebo
 - d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Oddíl třetí.

Trestné činy proti povinnostem strážní a dozorčí služby.

§ 285.

Porušení povinnosti strážní služby.

- (1) Kdo ve strážní nebo jiné obdobné službě poruší, byť i z nedbalosti, pravidla řádu této služby nebo zvláštní nařízení podle něho vydaná, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 při výkonu strážní služby, která má zvláště důležitý státní, hospodářský nebo vojenský význam, a ohrozí tím účel této služby,
 - b) byl-li takovým činem způsoben škodlivý následek, k jehož odvrácení směřoval výkon strážní nebo jiné obdobné služby, nebo
 - c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se úmyslně dopustí činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 2.

§ 286.

Porušení povinnosti dozorčí služby.

- (1) Kdo v dozorčí nebo jiné obdobné službě poruší, byť i z nedbalosti, pravidla řádu této služby, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.
- (2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 škodlivé následky, jimž zabránit patřilo k povinnostem pachatele.
- (3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace.

Oddíl čtvrtý. Trestné činy proti velitelským povinnostem.

Porušení velitelských povinností.

§ 287.

Velitel, který, aniž učiní vše, co ukládají vojenská pravidla,

- a) vzdá se nepříteli se svou jednotkou,
- b) vydá nepříteli svou jednotku, stanoviště nebo opevněné místo, nebo
- c) opustí za bojové situace svou jednotku, stanoviště nebo opevněné místo,

bude potrestán smrtí a propadnutím jmění.

§ 288.

- (1) Velitel, který za bojové situace proti vojenským pravidlům nezničí nebo neupotřebitelnými neučiní svěřené mu opevnění, skladiště, zbraně nebo jiný materiál a tím způsobí, že se jich zmocní nepřítel, bude potrestán odnětím svobody na deset až dvacet let.
- (2) Smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 288a

- (1) Příslušník velitelského sboru, který poruší povinnosti vyplývající z jeho velitelské funkce v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 a čin má za následek ohrožení bojeschopnosti nebo pohotovosti útvaru, nesplnění důležitého úkolu, ohrožení svěřeného materiálu, nebo jiný těžký následek, nebo
 - b) dopouští-li se takového činu soustavně.
- (3) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 2.
- (4) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace a čin má zvláště těžký následek.

§ 288b

- (1) Příslušník velitelského sboru, který byt i z nedbalosti, nesplní povinnost vyplývající z jeho velitelské funkce a tím způsobí ohrožení bojeschopnosti nebo pohotovosti útvaru, nesplnění důležitého úkolu, ohrožení svěřeného materiálu nebo jiný těžký následek, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace.

§ 290.

Neoprávněné omezování podřízeného

- (1) Představený, který
- a) bez oprávnění omezuje politická nebo jiná práva podřízeného nebo jeho rodiny,
 - b) podřízeného trýzní, zejména zbytečným ztěžováním služby, nebo
 - c) taková jednání podřízených trpí,

bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) dopouští-li se činu uvedeného v odstavci 1 soustavně, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 291.

Používání podřízeného k soukromým službám.

Představený, který bez oprávnění používá podřízeného k soukromým službám, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

Oddíl pátý.

Trestné činy ohrožující bojeschopnost.

Ohrožení věcných prostředků.

§ 292.

- (1) Kdo odejme služebnímu určení součást výzbroje, výstroje nebo jiného materiálu, který je mu svěřen k výkonu služby nebo k osobní potřebě, zejména tím, že ji odcizí, zastaví anebo zničí nebo poškodí, bude potrestán odnětím svobody až na pět let.
- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,
- a) jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 a čin má za následek značnou škodu, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Odnětím svobody na pětadvacet let nebo smrtí bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války a čin má zvláště těžký následek.

§ 292a

Kdo na součásti výzbroje, výstroje nebo jiného materiálu, který je mu svěřen k výkonu služby nebo k osobní potřebě, způsobí z nedbalosti škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Ohrožení bojového ducha.

§ 294.

- (1) Kdo nejméně před dvěma vojenskými osobami svými výroky nebo jinak popuzuje proti službě nebo představenému, nebo
kdo mezi vojenskými osobami šíří malomyslnost nebo jinak podrývá jejich bojeschopnost,
bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
 - a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek odepření poslušnosti, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.
- (3) Smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 za bojové situace a čin má zvláště těžký následek.

§ 295.

Kdo za boje

- a) svémocně opustí bojiště,
- b) vzdá se do zajetí,
- c) odepře používat zbraně, nebo
- d) vybízí druhy k útěku nebo k svémocnému opuštění bojiště,

bude potrestán smrtí a propadnutím jmění.

§ 296.

- (1) Kdo za bojové situace
 - a) svémocně opustí svůj útvar nebo místo mu určené nebo se ukrývá, nebo
 - b) odhodí, opustí, vydá zkáze nebo jinak učiní neupotřebitelnými zbraň nebo jiný válečný materiál,
bude potrestán odnětím svobody na pět až dvacet let.
- (2) Smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ.

Oddíl šestý.

Trestné činy proti válečným zvyklostem.

§ 299.

Násilí proti obyvatelstvu.

- (1) Kdo v prostoru válečných operací loupí, svévolně ničí majetek nebo se dopustí jiného násilného jednání proti obyvatelstvu anebo mu pod záminkou válečné potřeby odnímá majetek, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.
- (2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen ozbrojené tlupy.
- (3) Smrtí bude pachatel potrestán,
 - a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek hroživou tíseň mnoha lidí, nebo
 - b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 300.

Okrádání raněných a padlých.

Kdo se na bojišti zmocní věcí, které mají na sobě nebo u sebe ranění nebo padlí, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

§ 301.

Použití zakázaného bojového prostředku.

- (1) Kdo za války úmyslně použije zakázaného bojového prostředku, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.
- (2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek.

§ 302.

Ublížení parlamentáři.

Kdo parlamentáře nebo člena jeho průvodu urazí v jeho přítomnosti, nebo kdo některou z těchto osob neprávem zadrží, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 303.

Surové zacházení se zajatcem.

- (1) Kdo surově zachází se zajatcem, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1
- a) opětovně nebo se zvláštní krutostí, nebo
 - b) proti zajatci raněnému nebo nemocnému.

Oddíl sedmý. Společná ustanovení.

§ 305.

Odůvodňují-li to okolnosti případu, lze kázeňsky vyřídit trestné činy uvedené v § 271 odst. 1, § 272 odst. 1 a 2, § 278 odst. 1, § 279 odst. 1, §§ 281 a 282, § 283 odst. 1, § 284 odst. 1, § 285 odst. 1, § 286 odst. 1, § 288a odst. 1, § 288b odst. 1, § 291, § 292a, § 302 a § 303 odst. 1, a je-li činem způsobena jen nepatrná škoda, též trestný čin uvedený v § 292 odst. 1.

§ 306.

Svémocně se vzdaluje, kdo

- a) vzdálí se bez dovolení od svého útvaru nebo z místa služebního přidělení,
- b) nepřihlásí se u svého útvaru nebo v místě služebního přidělení, ač tam byl odeslán nebo ač uplynula doba jeho odůvodněné nepřítomnosti, zejména při ustanovení, přeložení, služební cestě nebo dovolené,
- c) byl odloučen za bojových akcí od svého útvaru a nepřipojí se po zániku příčiny odloučení k svému nebo jinému vojenskému útvaru, nebo
- d) nepřihlásí se u některého vojenského útvaru po návratu nebo po osvobození z nepřátelského zajetí.

§ 307.

Má-li trestný čin vojenský za následek ztrátu vojenské zástavy, považuje se tato okolnost za okolnost zvláště přitěžující.

§ 308.

Trestného činu se nedopustí, kdo použije zbraně v mezích zmocnění podle příslušných předpisů.

§ 309.

- (1) Tresty pravomocně uložené před účinností tohoto zákona se vykonají podle dosud platných předpisů; ustanovení tohoto zákona o účelu a výkonu trestu odnětí svobody, o podmíněném propuštění, o zařazení do tábora nucené práce a o promlčení výkonu trestu se užije i v těchto případech.
- (2) Trest pravomocně uložený za čin, který není trestným činem podle tohoto zákona ani přestupkem podle trestního zákona správního, se nevykoná; ustanovení tohoto zákona o dodatkovém trestu se v takovém případě neužije.

- (3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na činy trestné podle dekretu presidenta republiky č. 16/1945 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, a podle nařízení Slovenské národní rady č. 33/1945 Sb. n. SNR, o potrestání fašistických zločinců, okupantů, zrádců a kolaborantů a o zřízení lidového soudnictví, ve znění předpisů je měnících a doplňujících.

§ 310.

Kde je použití tohoto zákona závislé na délce trestu odnětí svobody, rozhoduje u trestů uložených před účinností tohoto zákona délka trestů na svobodě bez zřetele na jejich označení; peněžitý trest se považuje za rovnocenný nejkratšímu trestu odnětí svobody.

§ 311.

Platnosti pozbývají všechna ustanovení z oboru trestního práva soudního, zejména:

1. zákon o zločinech, přečinech a přestupcích, uvedený patentem č. 117/1852 ř. z.,
2. vojenský trestní zákon o zločinech a přečinech, uvedený patentem č. 19/1855 ř. z.,
3. zákon č. 8/1863 ř. z., o některých doplněních trestního zákona obecného a vojenského,
4. zákon č. 131/1867 ř. z., jímž se mění některá ustanovení obecného trestního zákona a jiná nařízení s nimi spojená,
5. zákon č. 42/1870 ř. z., na ochranu tajemství dopisů a písemností,
6. zákon č. 43/1872 ř. z., o vykonávání trestu na svobodě v samovazbě a o zřizování komisí pro výkon trestu,
7. zákon č. 108/1873 ř. z., jímž se vydávají nařízení podle policejního práva trestního proti zahalečům a tulákům,
8. trestní zákoník o zločinech a přečinech zák. čl. V/1878,
9. trestní zákoník o přestupcích zák. čl. XL/1879,
10. zákon č. 78/1883 ř. z., o trestech na zmaření exekuce,
11. zák. čl. XXV/1883, o lichvě a o škodlivých úvěrových obchodech,
12. zákon č. 89/1885 ř. z., o tom, kdo může být držen v donucovacích pracovních nebo v polepšovacích ústavech,
13. zákon č. 41/1888 ř. z., jímž se vydávají trestní ustanovení na ochranu podmořských kabelů,
14. zák. čl. XII/1888, týkající se určení trestních ustanovení na ochranu podmořských kabelů,
15. zák. čl. XXXVI/1908, o změně a doplnění trestních zákoníků a trestního řádu,
16. zákon č. 141/1912 ř. z., kterým se mění trestní zákon č. 117/1852 ř. z.,
17. zák. čl. XXI/1913, o veřejně nebezpečných zahalečích,
18. zák. čl. XXIII/1913, o trestní ochraně volebního práva,
19. zák. čl. XL/1914, o trestně právní ochraně vrchností,
20. zák. čl. XIX/1915, o stíhání trestných činů proti zájmům vedení války, zejména trestání nepřístojností při vojenských dodávkách,
21. zákon č. 9/1918 Sb., jímž se pozměňuje vojenský trestní zákon a řád,
22. zákon č. 269/1919 Sb., o padělání peněz a cenných papírů,
23. zákon č. 556/1919 Sb., kterým se mění některá ustanovení vojenského trestního zákona,
24. zákon č. 562/1919 Sb., o podmíněném odsouzení a o podmíněném propuštění,
25. zákon č. 284/1920 Sb., jímž se stanoví poměr trestů v území různého práva,
26. zákon č. 309/1921 Sb., proti útisku a na ochranu svobody ve shromážděních,
27. zákon č. 124/1924 Sb., o změně příslušnosti trestních soudů a odpovědnosti za obsah tiskopisu ve věcech křivého obvinění, utrhaní a urážek na cti,

28. zákon č. 134/1924 Sb., jímž se mění zákon č. 562/1919 Sb., o podmíněném odsouzení a o podmíněném propuštění,
29. zákon č. 178/1924 Sb., o úplatkářství a proti porušování úředního tajemství,
30. zákon č. 111/1928 Sb., o zahlazení odsouzení,
31. zákon č. 31/1929 Sb., kterým se mění a doplňují trestní zákony a trestní řády,
32. zákon č. 102/1929 Sb., o zřízení nucených pracovních kolonií a o změně některých ustanovení trestního práva,
33. zákon č. 48/1931 Sb., o trestním soudnictví nad mládeží,
34. zákon č. 123/1931 Sb., o státním vězení,
35. zákon č. 108/1933 Sb., o ochraně cti,
36. zákon č. 115/1934 Sb., o pletichách při zadávání veřejných dodávek a prací,
37. zákon č. 71/1935 Sb., o hospodářském vyzvědačství,
38. zákon č. 66/1941 Sl. z., o ochraně plodu, jeho vzniku a o změně §§ 285 a 286 trestního zákona a §§ 423 až 427 vojenského trestního zákona,
39. zákon č. 167/1941 Sl. z., o přísnějším trestání některých trestných činů, spáchaných využitím zatmění nebo leteckého poplachu,
40. zákon č. 23/1942 Sl. z., o ochraně kolků, poštovních a jiných známek, cenin a značek,
41. zákon č. 150/1943 Sl. z., o úplatkářství a podplácení,
42. dekret presidenta republiky č. 3/1945 Sb., kterým se mění a doplňují některá ustanovení vojenského trestního zákona a branného zákona,
43. dekret presidenta republiky č. 38/1945 Sb., o přísném trestání drancování,
44. zákon č. 165/1946 Sb., o trestní ochraně národních podniků, znárodněných podniků a podniků pod národní správou,
45. zákon č. 27/1947 Sb., o trestní ochraně provádění dvouletého hospodářského plánu,
46. zákon č. 40/1948 Sb., o trestní ochraně proti požárům,
47. zákon č. 88/1948 Sb., jímž se mění trestní zákony a trestní řády,
48. zákon č. 231/1948 Sb., na ochranu lidově demokratické republiky.

§ 312.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1950; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.,

též za ministra Dr. Šrobára

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Čepička v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kopřiva v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Rais v. r.
Kopecký v. r.,
též za ministra Dr. Nejedlého
Kliment v. r.
Řuriš v. r.
Krajčír v. r.,
též za ministra Erbana
Petr v. r.
Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Neuman v. r.
Plojhar v. r.
Ing. Jankovcová v. r.